

LA SÍQUIA

COMUNITAT DE REGANTS DE LES HORTES DEL RIU FRANCOLÍ DE CONSTANTÍ

Josep M. Solé Barrufet

1. INTRODUCCIÓ

Des de temps immemorial l'ésser humà sempre ha tingut la necessitat d'establir-se prop dels corrents d'aigua. La caça, la pesca, el reg i l'aigua en general són imprescindibles per a la vida; posteriorment s'afegeixen els usos industrials.

Constantí, com qualsevol poble té arrels molt antigues que donen fe de la seva història: Centelles i Pont de les Caixes (construccions romanes), els molins i –perquè no?– la Síquia (nom que ha quedat de la principal sèquia de conducció d'aigües del riu Francolí que servien per moure els molins al llarg del seu recorregut), amb uns orígens que es perden en el temps encara que, pel que sembla, estan ben lligats amb els indrets abans esmentats.

Per tant, en aquest article m'he proposat parlar d'aquesta magnífica instal·lació que després de tants anys encara podem gaudir i, que per molts anys, desitjo les futures generacions en puguin fer ús. Naturalment posant-se al dia com s'ha anat fent al llarg del temps, en particular, els últims trenta anys.

Si ens parem a mirar la Síquia com es mereix, veurem que és una joia de l'enginyeria rural; planejant i més planejant, l'aigua rodada, arriba a agafar uns importants percentatges de desnivells. El punt alt més conegut és el pas del molí de Constantí, però el més espectacular és el reg de Rabassols de Dalt (avui, en part, tapat) on l'aigua circula per canonades de pressió. Però fa 25 anys l'aigua anava rodada pel reg, arribava a les dues basses del mas de Mascaró, que es trobaven al començament del caminal que portava a l'esmentat mas, aproximadament entre el que avui és la cruïlla entre el carrer de l'Estany al Polígon de Riu Clar i el camí de Montblanc, on hi ha el pont que travessa l'autopista; pràcticament davant del mas de Muntaner, darrer lloc on encara arriba l'aigua de la Síquia.

Croquis de la part de la finca del Mas de Mascaró. Caminal i basses que s'omplien de la Siquia.

No dispo de les dades reals, però estic segur que en el curs dels 3 quilòmetres, les aigües rodades del Francolí puguen d'entre 35 a 40 metres de desnivell.

Quan es van fer les obres d'adequació de la urbanització de la Coma, el moviment de terres va afectar el reg de Rabassols de Dalt i va quedar tapat a l'alçada de les parcel·les 65-78-79 del polígon 11, gairebé tocant a les 600 Vivendes. L'aigua segueix circulant mitjançant canonades de pressió soterrades.

El curiós d'aquesta obra que és la Síquia, és que va ser construïda tota de terra i canyes a excepció de les adequacions i preses d'aigua dels molins. És una de les úniques obres de fàbrica de tot el recorregut a banda del Pont de les Caixes, el crestellador del molí de Constantí, les repeses del molí Paperer i les del molí de Reus. L'entoixat (marge o paret) és de terra i rebasses de canya que l'aguanten i així durant segles: l'aigua manté les canyes i les canyes mantenen l'entoixat; suposo que aquest és el secret de la durada de l'obra.

En relació a la importància del Pont de les Caixes, convé recordar que recentment ha estat declarat bé cultural d'interès nacional (BCIN), en la categoria de zona arqueològica. En l'expedient d'aprovació per part del Govern de la Generalitat (132/2013 de 8 d'octubre) s'insisteix en el fet que la importància del pont radica no només per les restes conservades sinó també per la seva significació històrica atès que:

a) És una mostra rellevant de les obres d'infraestructura romana a Catalunya.

b) Es troba immers en un paisatge que conserva no només molts elements relacionats amb la gestió i l'aprofitament dels recursos hidràulics al llarg del temps, sinó també altres de relacionats amb la xarxa viària que unia la ciutat de Tarraco amb altres ciutats de l'interior.

Vista actual del Pont de les Caixes.

c) És molt probable, atesa la proximitat, que en el seu moment inicial el Pont de les Caixes es trobés vinculat a l'important conjunt d'època romana de Centcelles.

Cal fer un incís i marcar bé el terreny; al començament d'aquesta introducció he dit que l'eix de l'article estarà centrat en la Síquia i els seus cinc molins que alguns historiadors ja han estudiat i publicat en aquests mateixos *Estudis de Constantí* –i el molt que queda per fer!– però això cal que ho facin els que en saben i no els aficionats. La meua intenció és explicar l'última etapa de la Síquia, o sigui, quan aquesta conducció d'aigües procedents del riu Francolí, va deixar de ser força motriu per a ús industrial i va passar a ser Comunitat de Regants aprofitant la llei d'aigües de l'any 1879.

Aquesta Entitat, com qualsevol altra que porta una llarga història, n'ha viscut de tots colors durant el segle XX.

Qui signa aquest article parla tenint ja una edat, per ser soci de l'Entitat, per haver format part de la junta rectora en un període determinat i haver viscut molt sobre el terreny. Moltes de les coses que explico les he viscudes, altres les he sentit explicar a gent més gran amb qui, d'alguna forma, he conviscut dins de l'Entitat.

Cal remarcar i agrair la bona disponibilitat, que des del primer moment va mostrar el president Sr. Climent Gavaldà, com després tota la junta rectora, que m'han facilitat remenar els arxius de la Comunitat, completar detalls i dades de moltes coses conegudes que la memòria no ha retingut. Els arxius ajuden a explicar amb dades contrastades l'última etapa d'una infraestructura amb la que, des de fa segles, conviuen els veïns de Constantí.

Aquesta Entitat porta una llarga història i treballa amb l'aigua com a matèria primera; una aigua que, en moltes èpoques de l'any és eventual, mentre que en altres cal controlar.

L'aigua del riu, les aigües dels pous i els motors sempre han sigut un cau de problemes. Per exemple:

- Durant els primers anys de la Comunitat de Regants, els moliners seguien considerant que ells eren els amos de la sèquia.
- Els regants de la 1a Zona també reivindicaven els seus drets, ja que era terme de la Poble de Mafumet i des de sempre havien estat regants de la Sequieta (lloc on comença la Síquia).
- Durant els anys de la Guerra Civil tot va quedar sense control.
- Als anys 50, denúncies del Reg de la Pedrera i de la mina de la Protectora de Tarragona pels treballs que feia la Sèquia al riu.
- El deslindament i encauçament del riu, la repoblació forestal de riberes, segons un decret llei.
- La discussió quasi permanent amb els enginyers dels Pirineus Orientals a l'ACA (Agència Catalana de l'Aigua).
- Actualment, el Ministeri de Foment, amb l'autovia A 27, i les obres de l'AVE.

Tot aquest garbell de conflictes puntuals, podríem dir extraordinaris, cal ajuntar-los als propis de cada any: tindrem prou aigua per regar tota l'horta aquest estiu? tots els socis pagaran les quotes?. Aquesta petita, i a la vegada gran batalla, es manté des de fa més de 100 anys.

L'Ajuntament de la vila, el dia 19 de gener de 2012 va concedir la distinció honorífica del Premi Centcelles al Mèrit Ciutadà a la Comunitat de Regants de les

Hortes del Riu Francolí de Constantí, fent ressaltar l'exemplaritat de la conducta cívica d'aquesta associació coincidint amb el fet d'haver superat el centenari de la seva fundació.

2. ANTECEDENTS

Dins el terme municipal de la Pobla de Mafumet a l'indret anomenat la Siquieta, avui a tocar del complex petroquímic de Repsol, comença la Síquia agafant aigua directament del riu Francolí mitjançant una presa o resclosa feta de pedres, graves i terres. Aproximadament feia uns quatre quilòmetres i mig de recorregut pel terme de Constantí, per la part dreta paral·lela al riu i, entrant al terme de Tarragona, desaguava una altra vegada al riu Francolí. Actualment, degut a la construcció de l'autopista, el recorregut és una mica més curt.

La llei d'aigües de l'any 1879, obre les portes perquè instal·lacions que, com és el cas de la "Acequia de los Molinos del Río Francolí de Tarragona", que estaven pràcticament obsoletes aleshores, es puguin aprofitar per a l'agricultura.

Sembla ser que els pagesos de la 1a Zona (terme de La Pobla de Mafumet) que ja regaven de la Sequieta des de temps immemorials, eren els únics que regaven de forma regular de la Síquia.

Els pagesos que cultivaven les terres a la partida de les Sorts i de la Ferrarota, avui enclavats dins dels polígons 7 i 8 del cadastre de Rústica, regaven dels regs de les Sorts i de la Ferrarota, l'últim dels quals encara ha arribat als nostres dies. Aquests regs consistien en obrir un canal a cel obert per les graves de la vora del riu, buscant el desnivell en direcció a les hortes fent que l'aigua es filtrés entre les graves fins a entrar dolça als regs que envolten els conreus.

Les mines de les Sorts, de la Ferrarota i de la Riba també facilitaven el reg.

Els Seixanta Jornals de Baix es regaven en part amb les aigües que sobraven de més amunt mitjançant el Reg d'Isern, que encara existeix per sota el marge de Centelles travessant per sota del camí dels Pallaresos o dels Molins. També s'aprofitaven les aigües de les fontetes. Aquestes aigües naixien de sota el molí de Reus, on desaguaven les moles del molí. Una sequiota que encara existeix, tot i que mig tapada, era el desguàs del Molí i sempre estava plena d'aigua que semblava entollada, però que al final, al creuar el camí i desaguava al reg d'Isern, sempre rajaven una o dues teules d'aigua.

La Mina Vella dels Tarragonins, que té la sortida a la finca del Mas de Plana, a la partida de la Riba, també regava algunes finques de Seixanta Jornals de Baix.

Els Seixanta Jornals de Dalt eren més pobres; només podien aprofitar les sobres del molí de Constantí i del Paperer.

Crida l'atenció que les partides de Rabassols de Baix i de Rabassols de Dalt no són ni citades en les Ordenances inicials de la Comunitat de Regants, que es van presentar per a la seva legalització el 31 d'agost de 1903 i van ser aprovades l'11 de novembre de 1904.

Tal com he fet esment a la introducció de l'article parlant dels desnivells, ja hi havia constància de l'existència dels regs des de feia molts anys. Segons comentaris de gent gran quan jo era jove, els amos del Molí de Constantí en un moment determinat

Reg de les Sorts malmès després d'una riuada.

Restes del reg de la Ferrerota.

i per motius que desconec, van tallar el reg que conduïa l'aigua al reg de Rabassols (que forçosament havia de passar per les terres propietat dels moliners).

Sembla ser que al segle XVI l'Orde dels Jesuïtes estava instal·lada al Mas de Mascaró. Segons els estudis fets sobre els molins, als segles XVI i XVII, els jesuïtes controlaven també el Molinet del Mas de Mascaró. Possiblement en aquella època formaven part del "club" dels moliners, el que devia facilitar la realització dels regs de Rabassols, tant de Baix com de Dalt, i portar l'aigua de la Síquia al mas de Mascaró.

Recordo molt bé que els suports que formaven el sífó per travessar per sota del camí de Montblanc i portar l'aigua a la bassa de l'esquerra del caminal, eren uns murs semicirculars d'uns quatre metres de base per uns dos metres d'alçada, tot de pedra i el morter de calç viva. Semblaven ben bé torres de defensa i tot l'aspecte era que aquelles obres tenien segles.

3. ORDENANCES DE 1903

Els primers estatuts daten de 1903. En aquest apartat presento les dades més significatives de les ordenances que van començar a regir el funcionament de la Comunitat de Regants. La transcripció és literal, tal com consta en els documents.

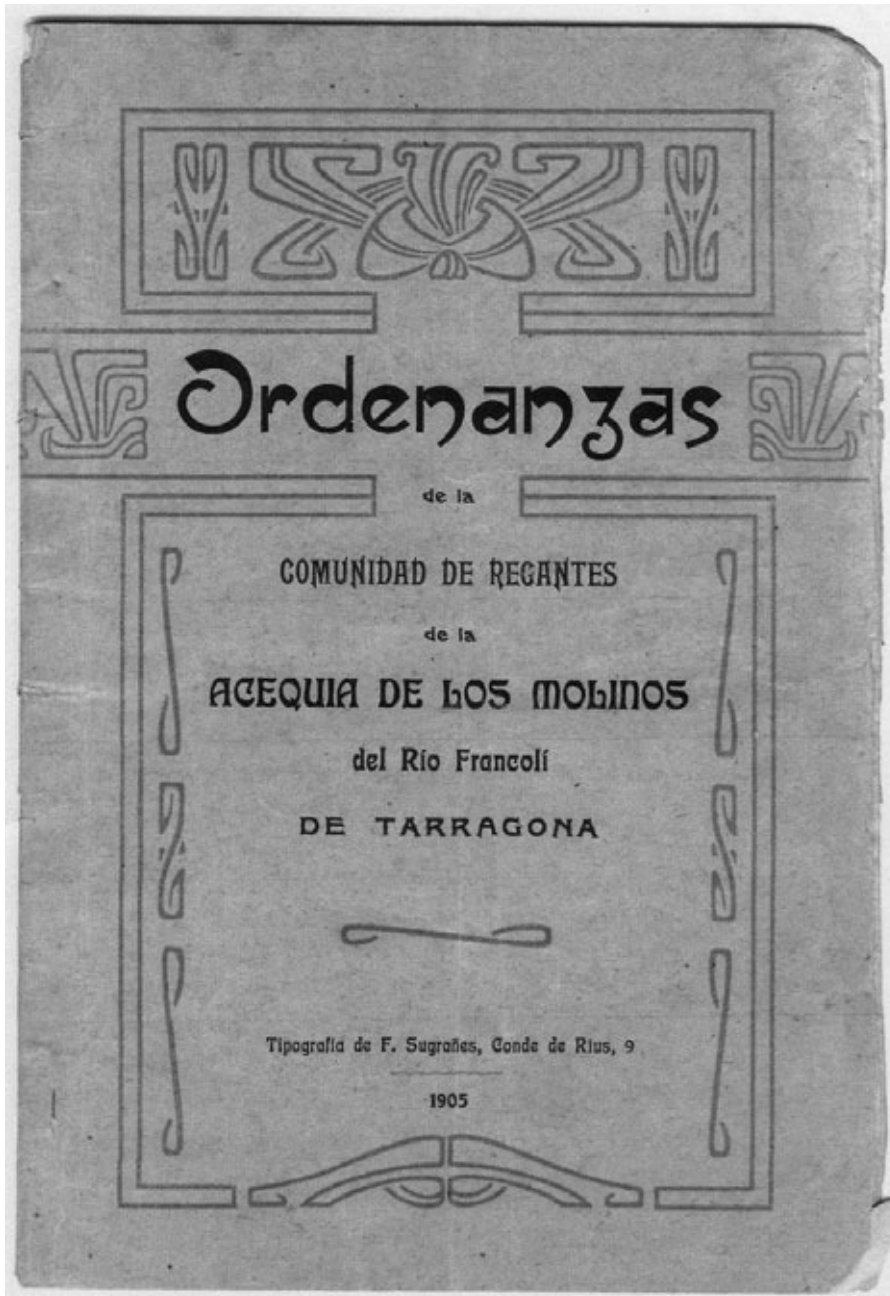
"Capítulo 1. Constitución de la Comunidad.

Art. 1º Los propietarios regantes y demás usuarios que tienen derecho al aprovechamiento de las aguas que corren por el río Francolí y toma la acequia denominada de los Molinos, se constituyen en Comunidad de Regantes, en virtud de lo dispuesto en el artº 28 nº 1 de la ley de aguas de 13 de junio de 1879.

Art. 2º Pertenece a la Comunidad, la presa de tierra y piedra suelta construida en el río para la toma de las aguas, la Acequia que desde dicho río y punto denominado "La Siquieta" en el término de la Poble de Mafumet, hasta el Molino de "L'Horta", sirve para conducir las aguas para el riego de las tierras y uso de los Molinos, así como los brazales o cauces que no sean de propiedad particular existentes para el riego de las tierras de la Comunidad.

Art. 3º La Comunidad dispondrá para su aprovechamiento del agua que eventualmente corre por el río y puede tomar la presa en el mismo construida en el término de la Poble de Mafumet y punto denominado "La Siquieta", la que le pertenece en virtud de posesión inmemorial, tanto para el riego de las tierras como para el uso de los Molinos, sin que sea posible fijarse en volumen que se utiliza, por depender ello de la cantidad de agua que discurre por dicho río; calculándose aproximadamente en siete muelas, o sean 560 l. por segundo.

Art. 4º Tienen derecho al uso de las aguas de que dispone la Comunidad para su aprovechamiento en riego en la cantidad de cuatro regaderas, ó sean 80 l. por segundo, las zonas o partidas de "Las Sorts", "Farrerota", "Riba", "Cencellas", "Seixanta Jornals de Dalt" y "Seixanta Jornals de Baix", de extensión, respectivamente, noventa y tres y medio, sesenta y cinco, cuarenta y un jornales, o sea 46 Ha, 7 áreas y 68 centiáreas Las Sorts; 32 Ha., 3 áreas y 21 centiárea la Farrerota; 20 Ha., 94 áreas y 40 centiáreas La Riba; 26 Ha., 36 áreas y 48 centiáreas Cencellas; 15 Ha., 3 áreas y 40 centiáreas 60 Jornals de Dalt; 20 Ha., 20 áreas y 48 centiáreas 60 Jornals de Baix.

Portada dels primers estatuts de la Comunitat.

Para el aprovechamiento de su fuerza motriz en la cantidad mínima de seis muelas, los molinos de Constantí, de Reus y de l'Horta, situados los primeros en el término de Constantí y partida de Cencellas y el último en el término de Tarragona y partida de la Roca.”

A continuació, passo a transcriure els articles que considero de més interès:

“Art. 9º Los derechos y obligaciones correspondientes a los tres molinos, se determinan, los primeros, fijando en seis muelas como mínimo el uso del agua como fuerza motriz y el poder elegir un vocal para el Sindicato; y las segundas, en contribuir a los gastos de construcción, reparación y conservación de todas las obras que van a cargo de la comunidad en el quince por ciento del coste total, distribuido en la proporción siguiente: el cinco por ciento a cada uno de los tres molinos de Constantí, de Reus i de l'Horta; debiendo dar al agua que utilizan como fuerza motriz el curso natural, sin poder destinarla a otros usos que los de su industria, todo ello sin perjuicio de las modificaciones que puedan acordarse por mutuo consentimiento entre los propietarios de dichos molinos y los regantes.

Art. 10º El partícipe de la Comunidad que no efectúe el pago de las cuotas que le corresponda en los términos prescritos en estas Ordenanzas y en el Reglamento satisfará un recargo del 10 % sobre su cuota por cada mes que deje transcurrir sin realizarlo.

Cuando hayan transcurrido tres meses consecutivos sin verificar dicho pago y los recargos se les podrá prohibir el uso del agua y ejercitar contra el moroso los derechos que a la comunidad competen, siendo de cuenta del mismo los gastos y perjuicios que se originen por esta causa.”

Els estatuts continuen fent ressaltar les competències de la Junta General, del president del Sindicat i del jurat de Regs entre altres moltes normes comunes en qualsevol estatut. Evidentment tots aquests capítols i articles tenen el seu interès, però potser al lector d'aquesta miscel·lània li semblaran carregosos així que em permeto fer un salt.

DISPOSICIONS GENERALS

Capítol IX art. 12:

“Las medidas, pesas y monedas que se emplean en todo lo que se refiera a la Comunidad de Regantes serán las legales del sistema métrico decimal, que tienen por unidades el metro, el kilogramo y la peseta.

Para la medida de aguas se emplearán el litro por segundo y para la fuerza motriz a que pueda dar lugar el empleo del agua, el Kilogramo o el caballo de vapor compuesto de 75 kilográmetros.

Para los efectos de las presentes ordenanzas se considerarán equivalente el jornal, a 49 áreas 28 centiáreas; la muela a 80 litros por segundo y la regadera a 20 litros por segundo. (En la 1ª sesión del Sindicato se ha tomado como unidad para las derramas la “cuartera” de tierra, medida local que equivale a 26 áreas 16 centiáreas; de manera que 2 “cuarteras” equivalen aproximadamente un jornal).”

“El punto D del capítulo X procederá asimismo el Sindicato a la impresión de las Ordenanzas y Reglamentos, y de todos ellos se repartirá un ejemplar a cada partícipe por conocimiento de sus deberes y guarda de sus derechos, y remitirá a la Superioridad diez ejemplares de los mismos.

Constantí 31 de Agosto de 1903.- La Comisión: Felio Grau Ramon.- Francisco Carreras.- José Alesá.- Antonio Fortuny.
Aprobadas por Real Orden de 19 de Noviembre de 1904.
Madrid 19 Noviembre de 1904.- El Director General de Obras Públicas.- P.O. Ricardo Seraut.”

4. LA COMUNITAT COMENÇA A ACTUAR

Segons la documentació de l'Arxiu Municipal de Constantí, tenim en primer lloc la relació de la Junta Rectora, vocals del Sindicat, dels vocals del Sindicat de Reg i suplents.

Segons la documentació esmentada resulta que el president de la Comunitat, Sr. Ramon Ferré, és també l'alcalde de la vila de Constantí.

El vocal del Sindicat dels Molins, Sr. Francisco Carreras i Magriñá i altres usuaris de la Comunitat, denuncien a la Jefatura d'Obres Públiques del Govern Civil l'incompliment del president per no haver convocat assemblea general ordinària durant la primera quinzena d'abril de 1906, tal com ordena l'article 239 de la llei d'aigües, com també l'article 44 de les ordenances de l'Entitat.

El Sr. Governador Civil, mitjançant un ofici, ordena al president de la Comunitat que convoqui la Junta General Ordinària amenaçant que, en cas de no complir les ordenances, se li imposarà un correctiu. També se li ordena que cursi un avís de rebuda. Datat a Tarragona, 12 de juliol de 1906. Signa l'ofici l'enginyer en cap.

El 5 d'agost, últim dia fixat per a la segona convocatòria, es presentaven al saló de sessions de l'Ajuntament de Constantí el Sr. Ramon Ferré, president de la Comunitat de Regants i el Sr. Francisco Roig, president del Sindicat de la mateixa Comunitat, sense que els acompanyés ningú més dels que formen l'esmentat Sindicat, ni del jurat de Reg.

S'obre la sessió, manifestant que presenten la dimissió dels seus càrrecs i acte seguit es retiren sense formalitzar cap acta.

Es dona per acabada la reunió i no permeten que el tresorer doni l'estat de comptes.

El Sr. Francisco Carreras Magriñá i altres, el 28 de setembre van denunciar al Govern Civil aquesta manera de procedir. Els recurrents ho van considerar una burla i un incompliment de les ordenances, com també de les ordres donades pel Sr. Governador Civil. A més a més, un perjudici per a tots els associats, que representa l'abandonament dels càrrecs sense haver convocat una Junta General Ordinària. Supliquen que ordeni al Sr. Ramon Ferré el compliment de les ordenances.

Posteriorment el Sr. Ramon Ferré, com a President de la Comunitat de Regants i Alcalde de Constantí, anomena president de la Comunitat de Regants al Sr. Francisco Carreras Magriñá. En un principi es va negar a acceptar l'esmentat càrrec; manifestant que no era manera d'actuar.

El Sr. Governador Civil insisteix al president de la Comunitat i Alcalde de la vila que convoqui assemblea general ordinària quan compleixi els quatre anys de càrrec segons els articles 14 i 15 de les Ordenances. Datat a Tarragona el 26 d'octubre de 1906.

Del mateix arxiu municipal tenim un ofici del tresorer comptador, que fou nomenat a primers d'abril de 1905, justificant no haver pogut complir les ordenances de la

President de la Comunitat - D. Ramon Ferré

Secretari interí — D. Pere Lloret.

Vocals del Sindicat - Pels Molins - D. Fran^{co} Carreras.

Per teixanta jornals de dalt - D. Felip Grau

Per id. id. de baix - D. Joseph Roig Ribes

Per Censellas — D. Fran^{co} Roig.

Per Ferrarota — D. Felip Ribes

Per La Riba — D. Joan Solé

Per Las Sorts — D. Sebastià ^{Nadal, y} Ferrera

Vocals del Jurat. — D. Luis Solé

D. Rafael Roig

D. Daniel Alegret

D. Pau Fortuny y Massagué

Sajolents del Jurat — D. Joseph Alasá.

D. Martí Savaldá.

D. Joseph Forreus.

D. Judo Gardá.

Comunitat per rendir comptes al Sindicat i a la Junta, donada la morositat i l'incompliment de molts socis.

En el mateix document presenta la dimissió del càrrec de forma irrevocable a causa del seu estat de salut. Datat a Constantí el 17 de juny de 1907. Signat pel Sr. Joan Soler Solanes.

Aquest escrit va dirigit al Sr. Francisco Roig, president del Sindicat de Regants de la Síquia dels Molins del riu Francolí de Tarragona.

Finalment i del mateix arxiu tenim un pressupost d'ingressos i despeses de l'any 1908, presentat a Constantí el 17 de juliol de 1907.

Des de les referències transcrites procedents dels documents existents a l'Arxiu Municipal no m'ha estat possible trobar més documentació fins al llibre d'actes de la Comunitat, que fou diligenciat el 5 d'abril de 1924, amb el núm. B1047814, pagant la taxa de 5 ptes. a l'Administració Oficial de Rendes de Tarragona.

Es presentà al Govern Civil el dia 5 d'abril de 1924, segons l'ordre de l'article 2n del decret de 10 de març de 1923.

El gran salt que representa el pressupost de 1908 fins a l'acta del dia 6 d'abril de 1924, són 16 anys en blanc de notícies documentades.

Sempre havia sentit a parlar d'un document que en deien escriptura; en paraven els veïns de la 1a Zona, que s'havia subscrit en una reunió amb la Junta Rectora de la Comunitat de Regants celebrada el 8 de setembre de 1918. S'havia arribat a l'acord que, mentre entrés una regadora d'aigua del riu, els regants de la 1a Zona tindrien el dret d'agafar l'aigua, com a mínim una regadora, tant si era a l'hivern com a l'estiu i durant un temps il·limitat.

Aquesta anomenada escriptura, que jo mai no he vist, sempre havia estat motiu de conflicte dins de la Comunitat.

Quan als anys setanta la petroquímica Repsol, aleshores EMPETROL, va comprar mitjançant expropiació al voltant d'una cinquantena d'hectàrees de les hortes de la 1a Zona, entre d'altres; es van resoldre d'una vegada per totes els conflictes que any rere any es presentaven i que mai havien tingut una bona solució.

5. PRIMERES ACTES DOCUMENTADES

La primera acta documentada és la de la reunió del dia 6 d'abril de 1924.

6 d'abril de 1924

S'obre una època molt activa dins de la Comunitat de Regants.

En cap cas dic que en els 16 anys esmentats sense notícies documentades fossin anys que no es treballés; tenim l'exemple de l'acord de 1918, que segurament va comportar tota una sèrie de reunions; és evident que les terres es regaven i per tant, els dirigents feien el que podien per organitzar la comunitat.

L'acta d'aquest 6 d'abril ocupa quatre pàgines del llibre, dóna la impressió que fa molt de temps que l'Entitat no funciona com caldria i que en aquesta reunió s'intenta revitalitzar i posar al dia. Els llibres de les actes seran el millor camí per seguir la cronologia de la història fins al final.

Sindicato de riego de la Cuenca de
los Molinos del río Franculi

Presupuesto de Ingresos y Gastos
Año 1908

Ingresos

1.º Sobrante del primer dividendo no da papelos que ascienda á	1500 pta.
2.º Dividendo de 0'25 pta por cuartera 800 cuarteras	200 "
3.º 15 p.º á los 3 fábricas por cen Total	30 "
Total Ingresos	1430

Gastos

Por arreglo de la fábrica ó esclusa y limpieza de la cuenca	1000 pta.
Por entrega al Sr. Merced por cen cuenta presentada	500 "
por el guarda del agua	80 "
Por el Sr. secretario y gastos de Secretaría	100 "
Por gastos imprevistos	50 "
Total Gasto	1430 "

Pressupost d'ingressos i despeses de l'any 1908.

Llurnen

Importan. los Ingresos --- 1430 ptes
con los gastos --- 1430

Comtanti 17 Julio de 1907.

El Presidente del Sindicato

Krauss Hoy

Por el Sindicato

El Secretario int.

Jos. Plana

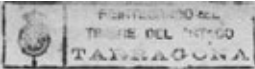
Aprobado por el Sindicato con fecha
de hoy

El Presidente del Sindicato

El secretario int.

Jos. Plana

Pressupost d'ingressos i despeses de l'any 1908.

Este libro de cincuenta hojas, destinado a las actas que la
 Junta de la Comunidad de Regantes de la Acequia de los Molinos
 del río Francolí de Tarragona, celebre.
 Constante desde el día de su constitución.

El Secretario
 Francisco Carreras

 El Presidente
 Antoni Garriga

Reintegrado este libro
 por pago del impuesto del Imprenta
 del Estado, reducidas a Ocho de los
 cuarenta y cinco Regantes de la Acequia de los Molinos
 del Río Francolí y Tarragona, con el
 número de papel de pago al Estado de 5.
 con número B1044814 y el libro numerado
 1015 con el número de inscripción
 número 5 a abril 1924
 El Jefe de Partes
 Juan María

Presentado en este folio el día de la fecha a los efectos
 del artº 2º párrafo 3º del Real Decreto de 10 de Febrero de 1923 consistente de
 cincuenta folios útiles, sellados con el de este folio y se habilita para el uso
 de Actas de la Sociedad "Comunidad de Regantes de la Acequia de los
 Molinos del Río Francolí de Tarragona".

Tarragona 5 de Abril de 1924
 El Jefe de Partes Civil
 P. O.
 L. Sainza

Protocol de legalització del primer llibre d'actes.

Es modifiquen alguns articles del reglament inicial. Dimiteix la Junta Rectora i se'n nomena una altra. Es posa de manifest la quantitat de socis morosos que en conjunt tenen un deute de 2.473,75 ptes. Alguns fa molts anys que no paguen i també reguen.

Els moliners encara estan molt actius, exigeixen que siguin respectats els seus drets i recorden a tothom que tenen cinc moles d'aigua reconegudes per la llei, equivalents a 400 l. d'aigua per segon, com a força motriu per la indústria; també recorden que tenen dret a tenir un representant dins de la junta.

La contrapartida és que tenen l'obligació de contribuir amb el manteniment de la Síquia en un 15% del cost; o sigui, un 5% cada molí (són el Molí de Constantí, el Molí de Reus i el Molí de l'Horta, a la partida de la Roca de Tarragona).

Es posa de manifest, com a recordatori, que l'article 9 del reglament determina que l'aigua només serà de dues hores de regadora per jornal (la regadora són 20 l. d'aigua per segon); el torn serà cada 10 dies en el tram de la 2a Zona o sigui al terme de Constantí.

2 d'agost de 1924

El dia 2 d'agost de 1924 la junta que havia pres posició el dia 6 d'abril d'aquell mateix any convoca reunió extraordinària per dimitir en bloc, degut al poc interès de molts socis en el funcionament de l'Entitat, el poc respecte a les modificacions del reglament i al pagament de les quotes.

Assisteix a la reunió un delegat del governador civil demanant que la Junta reconsideri la intenció de dimitir i que continuï tal com manen les ordenances. També manifesta que l'administració pot fer que els socis que no paguin les quotes en el temps reglamentari se'ls puguin cobrar conjuntament amb la contribució rústica (amb el recàrrec corresponent).

26 d'abril de 1928

El dia 26 d'abril de 1928, l'Assemblea General Extraordinària de la Comunitat compta amb l'assistència del delegat del governador civil, Sr. Cecili Fernández, com també del Sr. alcalde de la vila i se celebra a la sala de plens de l'Ajuntament. El motiu és fer obres al riu per a la captació d'aigües pel reg d'estiu; per tant, convé fer un tall especial per a les obres.

5 de juliol de 1931

El 5 de juliol de 1931 es planteja la reunió amb el motiu fonamental de modificar l'acord entre els regants de la 1a Zona i la junta de la Síquia. Recordem l'esmentada reunió del 8 de setembre de 1918 i els acords d'aquella trobada. Tal com es preveia, fou un gran fracàs.

El president, Sr. Isidre Cerdà Masagué, proposa que es modifiqui l'acord o, pel contrari, que s'anul·li aquest dret o privilegi, que només porta baralles entre el veïnat.

Es proposa resoldre el cas amb una votació. Dóna el següent resultat: 365 vots a favor d'una modificació, 70 en contra.

El Sr. Pere Martorell i el Sr. Joan Fortuny defensen els drets de la 1a Zona, al·legant que són al terme de la Poble de Mafumet i que tenen el dret adquirit des de temps immemorial de l'antiga "Siquieta".

Referent a la votació de l'assemblea cal recordar que segons les ordenances cada vot representa una quartera de terra.

El terme de Constantí comença al polígon núm. 7, partida de les Sorts, a la parcel·la anomenada el Mas de l'Esperança.

Recordo haver sentit explicar a persones que hi van participar, que a començaments d'estiu de l'any 1931, un grup de veïns de les finques de Rabassols de Baix i Rabassols de Dalt van fer una operació d'estil comando, obrint durant la nit el reg que en altre temps havia existit, tal com hem esmentat anteriorment, des del camí dels Pallaresos en tot l'indret entre la bassa del Molí de Constantí i la parada de damunt que també era propietat dels moliners, en total uns 60 m. de reg.

A punta de dia les dues germanes propietàries i que vivien al molí, Sra. Francisca i Sra. Concepció, es van adonar del que els veïns estaven fent i van començar a increpar-los de paraula i de fets, els van tirar pedres sense conseqüències i els van amenaçar de denunciar-los.

Aquell estiu es refan i s'escuren els regs de Rabassols de Baix i de Dalt. Algun d'ells feia molts anys que no servia.

Comença la temporada de reg de la Síquia, seguint els torns amb tota normalitat encara que les esmentades senyores durant l'estiu van intentar en diferents ocasions obstruir el pas de les aigües pel reg.

Els veïns afectats estaven a l'aguait i es va consolidar el reg.

12 d'agost de 1931

Les senyores Francisca i Concepció Carreras i Creus, propietàries del Molí de Constantí, han interposat una demanda contra la Comunitat de Regants, contra el president Sr. Isidre Cerdà Masagué, el Sr. Pau Gil Rivalent, secretari de l'Entitat, i també contra alguns dels veïns que havien intervingut a obrir el reg.

S'aprova per unanimitat fer front a la denúncia oposant-s'hi totalment per considerar-la injusta i il·legal. A tal motiu, designen al president i al secretari de la Junta per a representar-la, d'acord amb la disposició de l'article 6è del reglament, a fi i efecte de donar poders a favor del procurador Sr. Pablo Bru i Rosell i dels lletrats Srs. Pere Lloret Ordeix i Pere Lloret i Rosinyol.

És aprovat un tall de 2 ptes. per quartera per cobrir les despeses del plet. I també, donar suport moral als afectats dels regs de Rabassols.

24 de maig de 1932

El dia 24 de maig de 1932 hi ha canvi de junta i accedeix a la presidència el Sr. Andrés Avelino Sanahuja i Papiol.

7 d'agost de 1932

El Jutjat de 1a Instància de Tarragona ha fet pública la decisió del plet interposat per les senyores Carreras Creus contra el sindicat de Regs i els regants de Rabassols i que s'ha resolt a favor de l'Entitat.

30 d'octubre de 1932

Les germanes Carreras han apel·lat la decisió davant l'Audiència Territorial de Barcelona.

Els records que tinc de les converses amb la gent que hi va participar –algun familiar– deien que si la Comunitat de Regants accedia a tapar el reg de la discòrdia deixant sense aigua als veïns de Rabassols, elles retirarien l'apel·lació a l'Audiència de Barcelona.

Tal com era d'esperar, la Comunitat de Regants va fer cas omís de la proposta, anomenant al Sr. Pere Lloret i al Sr. Bru perquè representessin l'Entitat davant els tribunals.

Les despeses que pogués representar el manteniment del plet haurien de ser abonades pels regants del reg de Rabassols.

El dia 5 de març de 1933, el Sr. Bru exposa que, d'acord amb el reglament, les despeses del cas Carreras Creus havien de ser pagades de la manera següent: el 55% a càrrec de la Comunitat de Regants, el 25% pels regants del grup motor i el 20% pels regants de Rabassols.

10 de maig de 1934

S'aprova l'estat dels comptes.

Tothom està d'acord a fer un tall de 6 ptes. per quartera i a netejar la Siquia, sota la direcció de Josep Sendra i Pau Gil. Es renova la Junta Rectora que fins aleshores havia presidit Andreu Avelino Sanahuja Papiol.

Nova Junta:

President: Simó Papiol

Sots-president: Pau Martí

Secretari: Avelino Sanahuja

Sots-secretari: Josep Solanes

Tresorer: Pau Roig

Comptable: Josep Sendra

Vocal: Lluís Gil

Vocal: Joan Roig

4 d'abril de 1935

Es nomena secretari de l'Entitat a Pau Gil Rivalt, amb un sou de 150 ptes. l'any. Es dona compte d'una factura a pagar a l'advocat de Tarragona Sr. Salvador Ventosa, per uns treballs fets a compte de la societat els anys 1928-1929.

Membres de la Junta s'entrevistaren amb el Sr. Ventosa, signant un document dient que li pagarien la factura a l'agost següent, ja que en aquell moment no es disposava dels diners.

Altres temes que es van tractar van ser l'estat de comptes, fer entrar aigua del riu i algun altre tràmit. Llevat d'error o omisió aquesta és l'última acta de reunió de la Comunitat de Regants abans de la Guerra Civil.

Sense cap classe de dubte podem qualificar, en aquest apunt, el final de la primera època de l'Entitat tenint en compte que a partir del dia 1 d'abril de 1939 tot canvia. Per imperatiu legal dels guanyadors de la guerra, no havia de quedar res que s'assemblés a l'època anterior; per tant, la Siquia no podia ser menys.

El Llibre d'actes de la Comunitat de Regants, diligenciat l'any 1924, consta de 50 pàgines dobles i l'acta última del mes d'abril de 1935 ocupa la pàgina 31, per tant, són 19 les pàgines lliures per poder continuar, però això no va poder ser.

6. 1939: INICI DE LA SEGONA ÈPOCA

Després dels 3 anys de la Guerra Civil sense registres escrits, el 16 d'abril de 1939 es comença un nou llibre de la Comunitat de Regants; aquest moment el podríem considerar l'inici de la segona època.

Per unanimitat són designats els membres de la Junta Rectora:

President: Agustí Solé Solé
Sots-president: Pau Rivalt Bonet
Tresorer: Josep Plana Domingo
Secretari: Josep Curull Estiles
Sots-secretari: Josep Plana Monné
Vocals: Pere Papiol
Pau Gavaldà
Jaume Clavé
Joan Roig

26 de gener de 1941

El dia 26 de gener de 1941 se celebra una reunió extraordinària. El president Sr. Agustí Solé exposa a l'assemblea que la Junta Rectora voldria començar a encimentar la Síquia fent el pis o sola i uns 40 cm. als costats, a l'efecte de no perdre aigua i facilitar l'escuró.

L'acord queda pendent per una altra reunió a l'efecte d'estudiar els detalls i el pressupost.

9 de febrer de 1941

El dia 9 de febrer de 1941 es concreta el projecte d'encimentar un primer tram de la Síquia, amb la voluntat de continuar en anys a venir.

El Sr. President es compromet a buscar una entitat bancària que concedeixi un crèdit per pagar les obres amb varies anualitats i amb uns interessos raonables. Queda aprovat.

27 d'abril de 1941

El dia 27 d'abril de 1941, el Sr. president informa que s'han acabat les obres del primer tram de pavimentació de la Síquia. S'aproven les despeses.

S'aprova que fins després de la collita no es farà la primera derrama.

El Banc Comercial de Barcelona a Tarragona ha concedit un crèdit de 17.500 ptes. pel pagament de les obres fetes.

2 de novembre de 1941

El dia 2 de novembre de 1941 el president dóna compte de les 17.500 ptes. de crèdit; se n'han gastat 16.000 per al pagament de jornals i material.

El tall serà de 50 ptes. per quartera. Als usuaris dels "regs del riu", tant de les Sorts com de la Ferrerota se'ls farà una bonificació del 40%. Els regants de la 1a Zona, en atenció al poc tros de Síquia encimentada que fan servir, contribuiran amb un 50%.

Libro
de
Actas de la
Comunidad de Regantes
de la
Acequia de los molinos
del
Río Francolí

En la villa de Constantí a 16 de
Abril de 1939, año de la Victoria.
Reunidos en el salón de sesiones del Ayun-
tamiento, los socios que componen la
Comunidad de Regantes, previamente
convocados, y presididos por Sr. José
Rós, en representación del Ayuntamiento,
y Sr. Mamon Obi, jefe local de F.F.T.
y de las S.S.O.N.S., siendo la hora seña-
lada se declara abierta la reunión.

La presidencia manifiesta, que
velando por los intereses de la población, y
teniendo en cuenta los muchos beneficios
que para la economía representa, la reorga-
nización y funcionamiento de la Comu-
nidad, procede el nombramiento de una
Junta, que ateniéndose a su Reglamento,
legalmente autorizado, cuide de la dirección
y administración de la misma.

Por unanimidad, son designados para

25 de febrer de 1942

El dia 25 de febrer té lloc la visita de l'enginyer en cap de la Divisió Hidràulica del Pirineu Oriental, per comprovar que la Comunitat de Regants impedia el funcionament del Molí de Constantí, tal com figurava en l'expedient incoat per les germanes Carreras Creus.

La Junta, el Sr. Bru, i alguns socis van acompanyar al senyor enginyer i quedà ben demostrada la inexactitud de tot el que s'hi denunciava. Així consta a l'informe.

El Sr. Rafael Escofet, propietari del Mas de Mascaró, ha demanat ingressar com a soci a la Comunitat de Regants de la Síquia, tota vegada que les seves finques es troben geogràficament dins de l'àmbit de la Comunitat de Regants; també existeixen els passos d'aigua que demostren que en altres temps es regaven les parcel·les de la seva propietat.

S'acorda l'admissió del Sr. Escofet a la societat i se li assignen 30 quarteres i 10 accions del motor.

30 d'octubre de 1942

Es rep la resolució de la delegació de Serveis de la Divisió Hidràulica del Pirineu Oriental al plet interposat per les germanes Carreras Creus i la resposta és favorable a la Comunitat de Regants. Disposa que s'inscrigui el dret de presa d'aigua del riu Francolí a favor de la Societat de Regants, donat que fa més de 20 anys que té els reglaments aprovats.

La presidència manifesta que s'han de pagar les indemnitzacions als propietaris de la Pobla de Mafumet, Srs. Josep Fortuny Mir, Joan Gasull Fortuny i Joan Padrell Dalmau, en representació del propietari de la finca Sr. Joan Padrell Rodríguez, pels danys i perjudicis causats amb motiu de l'obertura del pas de les aigües del riu pel mig d'uns canyars de la seva propietat i pel dret de poder fer-ho servir mentre la comunitat ho consideri necessari.

Tot això exposat està d'acord amb el disposat per l'excel·lentíssim Governador Civil, que havent-se reunit les dues parts, es va acordar pagar cinc-centes pessetes a cada un, en total 1.500 ptes.

Examinades les despeses previstes com adequar la Síquia, la presa, les obres de la seva defensa i la liquidació del deute amb el Banc Comercial, no queda altre remei que fer un altre tall de 40 ptes. per quartera. Als usuaris dels "regs del riu", part dels regants de la Sorts i de la Ferrarota, així com als regants de la 1a Zona, se'ls concedeix una bonificació del 40% del pagament.

A l'acta figura que tot s'aprovà per unanimitat, però en realitat no va ser així; el que passava aleshores era que molt poca gent podia protestar degut al moment polític i social que es vivia, però el malestar de la majoria era evident.

Es proposà encimentar la Síquia al mes de gener de 1941. Feia poc més d'un any i mig que havia acabat la guerra. De Constantí havien mort, entre unes coses i unes altres, gairebé 80 homes joves; les presons eren plenes de presos polítics, amb moltes sentències de mort, tancats en camps de concentració, en batallons de treballadors i molts exiliats.

En general, les finques estaven malmeses degut a la guerra; per tant, les collites eren molt minses. La gran majoria de veïns no tenia cap cèntim ni per poder menjar.

Títol d'acció.

Comencen a funcionar les targetes de racionament que van durar fins l'any 1952. Els jornals que es cobraven eren d'entre 12 i 15 ptes. al dia i un pa blanc d'1 kg. comprat d'estraperlo a Constantí costava 19 ptes.; però, com que al Morell en costava 18, molta gent es desplaçava a la veïna població caminant a buscar pa per estalviar-se una pesseta. Jo mateix vaig fer algunes vegades aquesta excursió.

Aquest breu comentari podria ser més extens, però el considero suficient per emmarcar la situació que realment es visqué durant la dècada dels anys 40.

En cap cas, ningú no discutia que encimentar la Siquia fos cap cosa dolenta, al contrari: el que està bé, bé està, el dolent era el moment escollit que va representar un desastre per a moltes famílies.

La Síquia feia molts anys que funcionava sense encimentar i, exceptuant el tram del que parlem, no s'ha encimentat mai res més.

Queda clar, doncs, que fou una maniobra de propaganda política per un costat i una estrangulació econòmica per l'altra, per a una gran part de la població.

El tall de 50 ptes. per quartera de l'any 1941 més les 40 ptes. del 1942, segur que de les collites de moltes quarteres no es van obtenir les 90 ptes. a pagar.

Així varen celebrar la Victòria. Coses del temps.

30 d'abril de 1945

El 30 d'abril de 1945, en reunió general, es proposa canviar l'antic motor de gasolina, que servia per treure l'aigua del pou, proposant de vendre'l i comprar un motor elèctric. S'han de gestionar els permisos a la Delegació d'Indústria. Pel seu funcionament calia que Fecsa fes les instal·lacions pertinents.

25 de maig de 1946

El dia 25 de maig de 1946, a la reunió general, entre molts altres assumptes de tràmit, el Sr. president Agustí Solé Solé, manifesta que s'hauria de fer un canvi de Junta, ja que considera haver complert l'obligació de presidir l'Entitat des del dia 30 abril de 1939. El Sr. Simó Masó i Papiol és elegit president de la comunitat.

5 de juny de 1948

En reunió del dia 5 de juny de 1948 el Sr. president manifesta no estar d'acord de com funcionen les coses dins de la comunitat i recolzant-se en el reglament demana un canvi de Junta.

Nous socis de forma voluntària es presenten per formar part de la nova Junta. El Sr. Antoni Solé Calvet la presideix.

L'any 1948 és un any molt sec; ja ho van ser els anys 46 i 47. Som a finals de juny i s'està acabant l'aigua de reg. Alguns saurins aficionats creuen que a la finca de Josep Adserias hi ha probabilitats de trobar un bon cabal d'aigua.

El Sr. Adserias autoritza que es perfori la finca a canvi de 20.000 ptes. i 12 hores d'aigua setmanals.

20 de juliol de 1950

La junta informa que es negocia amb el Sr. Carles Calvó Montserrat, veí del Morell, per construir un pou a la seva finca.

El Sr. Calvó demana 24 hores d'aigua d'1 regadora com a mínim, cada 12 dies, lliure de tota mena de despeses i compromisos.

5 de juliol de 1951

El Sr. president exposa a la General que degut als treballs de fer un pou nou, es troben amb un descobert amb la companyia elèctrica per un frau de fluid elèctric en no funcionar el comptador des de l'any 1945, tenint d'aquesta manera un dèficit d'11.000 ptes. i es proposa un tall de 30 ptes. per acció a l'efecte de cobrir les despeses del moment, ja que després s'havia de fer una nova instal·lació.

Es proposa i s'aprova que qui no tingui els regs nets o qui tingui deutes endarrerits no tindrà aigua.

Cal renovar una part de la junta. El Sr. Albert Domènec Aragonès assumeix la presidència rellevant al Sr. Antoni Solé Calvet.

29 de juny de 1952

El president explica el resultat de les consultes fetes, pel cas dels drets que tenen sobre l'aigua eventual els regants de la 1a Zona, notificant que tenen una escriptura pública, de la qual la Comunitat de Regants de la Síquia hauria de tenir-ne una còpia, on constés el dret que tenen de regar d'octubre a juny els dos mesos inclosos amb tota l'aigua que baixi sense limitacions i, de juliol a setembre, amb una regadora per donar la volta cada 9 dies sense retardar el reg.

La junta havia de vetllar perquè durant els tres mesos d'estiu es complís allò estipulat en l'esmentada escriptura i es va acordar que es farien els tràmits per tenir la còpia de l'acta del dia 1 de maig de 1919.

També es va acordar comunicar per escrit als regants de la 1a Zona que, si havien d'engegar el seu motor mentre baixés l'aigua del motor de la Síquia, es tingués molta cura en partir l'aigua i, que el proper any, s'espavilessin a tenir una conducció de l'aigua pròpia per fora de la Síquia.

La mateixa condició es va fer al president de la Ferrarota a l'hora de barrejar l'aigua dels motors i que fos el guarda qui la partís, es castigaria amb una multa de 25 ptes. qui modifiqués el fet pel guarda.

Tal com hem esmentat en diferents ocasions han sigut molts els conflictes que aquesta Entitat ha hagut de fer front; precisament a la dècada del 1950 se'n va presentar un dels més sonats. Van ser uns anys molt secs; la falta d'aigua era evident. La major part de la població vivia de l'agricultura, no tan sols a Constantí sinó també a Tarragona. En aquell moment l'horta de Tarragona es calculava en 470 ha. de regadiu i faig esment de l'horta de Tarragona perquè va ser la causa del conflicte.

La Comunitat de Regants de la Síquia va perforar alguns pous amb l'esperança de trobar bons cabals, però els resultats no van ser gaire bons. Es van provar de fer treballs al riu, mirant de fer una decantació de les aigües que circulaven per sota les graves, a ran del soldó o roca, a l'efecte que anéssin a parar a un pou de l'Entitat, situat molt a prop del riu per poder extreure les aigües.

Aquells treballs de defensa de la sequera foren mal interpretats pels regants del Reg de la Pedrera, pels de la 1a Zona i per la junta de la mina de Tarragona anomenada La Protectora, que aportava l'aigua a tota l'horta tarragonina.

Denúncies a la Comissaria d'Aigües dels Pirineus Orientals contra la Comunitat de Regants de les Hortes del Riu Francolí de Constantí, per fer treballs il·lícits, abusius i clandestins al riu Francolí, per la captació d'aigües i per la instal·lació de maquinària per extreure-la.

Les denúncies es repeteixen durant els anys 1951-52-53-54 tant a Pirineus Orientals com al Ministeri d'Obres Públiques i al Govern Civil de Tarragona. També s'hi va voler involucrar el Sr. Alcalde de la Poble de Mafumet. La Guàrdia Civil es personà sobre el terreny a instàncies dels denunciants.

El Sr. Albert Domènech i Aragonès era el president del Sindicat de Regs i de forma personal directa dirigia els treballs del riu.

5 de juny de 1953

El dia 5 de juny de 1953, són convocats pel Sr. Alcalde de la Pobla de Mafumet els següents senyors: Sr. Josep Yxart de Moragas, per l'Ajuntament de Tarragona; el president de la Mina Protectora, Sr. Antoni Bobet Sans; Sr. Andreu Solé Montserrat, president del Reg de la Pedrera; Sr. Albert Doménech Aragonès, president del Sindicat de Regs de la Comunitat de Regants de la Síquia i, en representació de la Confederación Hidrográfica del Pirineo Oriental, els Srs. P. Delgado Bujidos i Sr. Andrés Solé.

L'acta comença de la següent manera:

"Requeridos los señores presentes en la visita para que hagan constar cuanto estimen conveniente, manifiestan los Sres. Bobet y Solé lo siguiente:

Que los regantes de la Acequia del Sindicato de Constantí, siguen trabajando en las obras del río, aprovechando para ello, fiestas, noches y todos los días que puedan. Piden que se les obligue a parar las obras y destruir lo construido, quitando al mismo tiempo el grupo electro-bomba, que hay instalado, volviéndolo al lugar que estaba.

El Sr. Yxart dice que según noticias los señores de Constantí no cumplían las órdenes dadas por el Sr. Alcalde de la Pobla de Mafumet, el sábado pasado se personaron en el lugar donde se efectuan las obras el Sr. Secretario de la Pobla, por orden del Sr. Alcalde con una pareja de la Guardia Civil, sorprendiendo a los que estaban trabajando en las obras del río.

A estas manifestaciones contesta el Sr. Doménech en el sentido de que en el año 1950, la Comunidad de Constantí pidió permiso para trasladar el grup electro-bomba al lugar que ahora ocupa y que fue autorizado y que por no haber agua suficiente en el río, se ha hecho un minado igual o parecido al de otras comunidades, pero que dejaron de trabajar al momento de recibir comunicación en la que se les ordenaba únicamente no hacer uso de un barreno en el centro del pozo, lugar que brota el agua.

Sin nada más que añadir se redacta el acta de la presente reunión, una vez leída y firmada por cuántos señores han concurrido a la visita, entregándose una copia a cada una de las partes interesadas."

Aquest document forma part del protocol integrat en 17 pàgines que complementen l'escriptura de l'acta de notorietat pel notari Sr. Fernando Sequeros Valle, atorgada al Sr. Isidre Cerdà Font en representació de la Comunitat de Regants del Riu Francolí de Constantí. Datat a Tarragona el 23 d'abril de 1954.

El Sr. Ixart continua fent denúncies a la Comunitat de Regants encara que afortunadament no li van donar gaire bon resultat.

13 de desembre de 1953

A la reunió del 13 de desembre de 1953, el Sr. Isidre Cerdà Font substituí en la presidència al Sr. Albert Domènec Aragonès, quedant la junta de la següent manera:

President: Isidre Cerdà Font
Sots-president: Josep Vila Pons
Secretari: Josep Martorell Pujol
Sots-secretari: Joan Martí
Tresorer: Josep Adserias Gavaldà

Comptable: Anton Ferré

Vocals: Lluís Gil Coll

Josep Sans Serrahima

Albert Domènec Aragonès

Deogràcies Molné Sabaté

El Jurat de Reg i Sindicat el formen els següents Srs.:

Pau Rivalt Bonet

Josep Torrents Solanas

Simó Papiol Domingo

Simó Masó Serrahima

El president manifesta que no es poden admetre com a normals la quantitat d'infraccions que alguns socis han portat a terme durant els últims anys, denunciats pels guardes i, que per falta d'un jurat de reg, no s'hagin aplicat les sancions que corresponen.

El president va dir que ell no tenia constància que el Sindicat i el Jurat de Regs s'haguessin formalitzat legalment, ja que les ordenances manaven que s'havia de portar un llibre d'actes igual que el que porta la Junta Rectora, la seva actuació ha de ser totalment autònoma. Es va aprovar, per tant, obrir un llibre d'actes pel Sindicat i Jurat de Regs.

24 de gener de 1954

Es va aprovar, entre d'altres assumptes de tràmit, modificar un article del reglament. Concretament, l'article 13 de les ordenances que deia: "Son elegibles a la presidencia de la entidad los propietarios regantes que dispongan de 3 jornales de tierra o los dueños de los molinos que formen parte de la sociedad."

La modificació que es proposa és que per accedir a la presidència només caldria ser propietari de mig jornal.

La proposta del Sr. Albert Domènec és de modificar el nom de l'Entitat; per tant en lloc de dir-se "Comunidad de Regantes de la Acequia de los Molinos de Tarragona" es diria "Comunidad de Regantes de las Huertas del rio Francolí de Constantí".

S'aprova per unanimitat i es recomana que el canvi de nom es faci el més ràpid possible.

També es demana la inscripció del pou per aprofitar les aigües que corren riu avall i que la resclosa no pot agafar, el cost de l'obra podia ser d'unes 4.000 ptes.

El president proposa l'anul·lació de l'escriptura entre la comunitat de regants i la 1a. Zona de les terres de les Sorts, per ser perjudicials als interessos de la gran majoria de la societat.

La comunitat no vol perjudicar ningú mentre no sigui l'Entitat la perjudicada, en el present cas, els efectes del pacte escripturat han portat i porten molts problemes a la comunitat, en concret en el moment de posar en funcionament els motors, en ple estiu quan més es necessita l'aigua de reg.

Per tot l'exposat es demana aprovar l'anul·lació d'aquells acords presos de forma il·legal.

Segons els estatuts aprovats en la llei de 1879, en cap cas hi cabien els acords de 1918. Sense cap vot en contra es consideren anul·lats els drets sobre les aigües

aprofitades del riu Francolí que circulen per les instal·lacions de la Síquia i que els regants de la 1a Zona reivindiquen com a pròpies.

L'anul·lació dels acords de 1918 ja foren rebutjats en la reunió general del 5 de juliol de 1931 per 365 vots a favor i 70 en contra.

27 d'abril de 1954

Es dona compte de la instància tramesa pel president Sr. Isidre Cerdà dirigida al Il·ltre. Sr. enginyer en cap de la Confederación Hidrográfica del Pirineo Oriental, demanant la inscripció de la presa de la Síquia com també del pou antic, propietat de la comunitat al·legant el següent:

“Expone: Que con el fin de hacer los correspondientes trámites legales para inscribir en esta Administración el atajadizo de piedra suelta con zanjas en el cauce del rio Francolí en la parte denominada la Siquieta del término municipal de la Pobla de Mafumet y que desde tiempo inmemorial se usa disfrutando de los beneficios para el riego de las huertas del término de la Pobla de Mafumet y de Constantí. Lindante al mismo a la que fue otorgada a dicha comunidad por Real Orden de fecha 19 de Noviembre de 1904, según Ordenanzas que obran en nuestro poder, de las cuales también indican los estatutos de las mismas, en el artículo 3º, la cantidad de agua aproximada que transcurre por la acequia, siendo de más siete muelas o sean 570 l. por segundo de que se levantó acta notarial que se acompaña la presente.- Asimismo solicitamos los correspondientes trámites legales para la inscripción en esa Administración de un pozo que dichos regantes de la Comunidad de las Huertas del Rio Francolí usan desde el año 1924 en el riego del verano, del que también se levantó acta notarial la que se acompaña, dicho pozo se encuentra emplazado en el término municipal de la Pobla de Mafumet al margen derecho del Rio Francolí, pieza de tierra partida de la Siquieta o bien Hortas del Molí de Mir, lindante al norte con la acequia, al sur con el río Francolí, al este con el Sr. Dalmau y al oeste con el atajadizo del que se extrae el agua del verano con un electro motor de bomba centrífuga de 5 H.P. de fuerza con un caudal aproximado de agua, cuando el rio lo permite de unos 300.000 l. hora. Obra en poder de esta Administración un plano trazado de riego de las huertas que se aprovechan de las aguas del rio Francolí, en su virtud Suplico a V.S. tenga por recibida la presente solicitud con el acta notarial que se acompaña, previa la formación del expediente correspondiente y los trámites procedentes se sirva conceder a la Comunidad de Regantes de la Acequia de los Molinos del Rio Francolí de Tarragona la inscripción y utilización del atajadero y pozo que se indican.

Constantí, para Barcelona a 28 de abril de 1954.

El Presidente

Fdo. Isidro Cerdá Font”

El clima mediterrani que té el camp de Tarragona, amb uns estius molt secs i uns escassos recursos hidràulics en general, fan que les poques o moltes aigües del riu Francolí siguin un objectiu llaminer per tothom que ha habitat aquestes contrades.

Tots hem sentit parlar de projectes per fer embassaments a l'estret de la Riba, el riu Glorieta i a altres indrets. En aquest treball que intento desenvolupar per donar a conèixer la Comunitat de Regants de la Síquia, ens trobem que en el curs d'aquests

cent anys tenim documentats tres o quatre intents seriosos d'aprofitament integral de les aigües del riu Francolí, que en un principi semblen força interessants, però on finalment l'Entitat acaba oposant-s'hi, sempre pel mateix motiu. Renunciar a molt per rebre molt menys; o sigui, haver de renunciar a les concessions que té l'Entitat oferint-li bastant menys. A principi dels anys 50 es parlava d'un possible projecte per construir un pantà a la Riba. Degut a aquest rumor i unes investigacions portades a terme, la Junta Rectora de la Síquia, es dirigeix mitjançant instància a la Comissaria d'Aigües del Pirineu Oriental i demanen actualitzar tota la documentació de concessions de les aigües eventuais del riu Francolí, com també els pous de l'Entitat.

A principis de maig de 1954, el BOP publica un pre-projecte per construir un embassament a l'estret de la Riba per tancar les aigües dels rius Brugent i Francolí.

Segons l'esmentat estudi, les quantitats d'aigua que s'assignarien als regants són bastant inferiors a les concessions que té assignades la Comunitat. Com sempre, una condició inapel·lable era que totes les entitats que tenien concessions havien de renunciar a les mateixes.

Redactar i presentar un recurs al projecte s'encarregà a l'advocat de Tarragona, Sr. Ramon Franquès Cerdà, tenint en compte que només es tenien 30 dies per presentar al·legacions.

La Comunitat de Regants de les Hortes del Riu Francolí era la distribuïdora per RO de 1904 de les aigües eventuais que circulaven per la llera del riu Francolí, conduïdes a la Síquia de la Comunitat on els seus estatuts en l'article 3r indicaven que la quantitat d'aigua a disposar era de 7 moles, o sigui, 570 l. per segon.

Així mateix la Comunitat tenia emplaçat un pou al costat dret del riu Francolí, distant uns 8 m., que quan les aigües vistes del riu quedaven seques a l'estiatge per regar les 480 quarteres de terra, feien funcionar un electro-motor amb bomba centrífuga de 5 H.P. de força, extraient un cabal aproximat de 300.000 l. l'hora.

7 de juny de 1954

En aquesta assemblea es va informar que s'havien designat els components del Sindicat i del Jurat de Regs i que eren els següents senyors: Simó Masó Papiol, Simó Papiol Domingo, Lluís Curull Estil·les i Josep Torrents Solanes. Designats com a suplents els Srs. Josep M. Vallvé Vidal, Anton Maduell Escardó, Anton Font Roig i Albert Domènech Aragonès. Com a president es va designar Joan Martí Rovira.

Tots els components que van ser proclamats van acceptar el càrrec i es van disposar a actuar sobre les denúncies formalitzades pels guardes amb seriositat i justícia, sempre amb un punt de tolerància cap als infractors que se sotmetessin voluntàriament a col·laborar i a no reincidir en les faltes.

El secretari va aportar una llarga llista d'infractors per tal que el Sindicat i el Jurat comencessin a treballar.

21 d'agost de 1954

A resultes de la reclamació presentada al projecte del pantà a construir en els rius Francolí i Brugent, es va rebre la visita dels enginyers del Pirineu Oriental demanant sobre les dades estadístiques que s'al·legaven al recurs i obtenint les respostes pertinents:

- Quants jornals de regadiu té la comunitat? Actualment són regables 300 jornals.

fernando Sequeros Valle
Notario

Castelló d'Urd, 1, 3.ª - Telfs. 21 1759 y 21 1875

Tarragona

Número 772

fecha 1954

Escritura

de

ACTA DE NOTORIEDAD

Otorgada por

D. ISIDRO CERDA PONT, en representación de
"COMUNIDAD DE REGANTES DE LAS HUERTAS
DEL RIO FRANCOLI"

El favor de

Tarragona a 23 de Abril de 1954.

IMPRESION Y DISEÑO: MONTAÑA Y CAJA S.A. 4-72

Portada de l'escriptura pública.

- Quantes regadores es donen per quartera? Es dona una regadora de 70.000 l. hora.
 - De quantes regadores disfruta la comunitat? Segons l'aigua que existeix en cada moment, poden ser 2 o 3 regadores.
 - Quants regs són necessaris per salvar la collita? Com a mínim tres regs a l'estiu.
- També es va decidir fer títols nous i unes normes disciplinàries.

17 d'abril de 1955

Entre d'altres assumptes es va estudiar col·locar una comporta en espiral d'elevació al "crestellador" del Molí de Constantí, a l'efecte de controlar millor les aigües de Rabassols.

Una altra solució per al mateix problema, seria fer una canonada per dins la Síquia buscant el desnivell aigües amunt.

11 de maig de 1957

El Pirineu Oriental va notificar que per fer la visita d'inspecció i inscripció demanada pel pou i la Síquia del riu, s'havien d'ingressar 3.174,75 ptes. El Sr. Albert Domènech i el secretari es traslladarien a Barcelona per fer el dipòsit i si fos possible negociar les condicions.

S'aprova el canvi de motor de més HP, netejar el pou i arreglar la instal·lació elèctrica.

També es proposa que s'iniciïn els tràmits amb l'Institut Nacional de Colonització, per si fos possible obtenir un crèdit a llarg termini i baix interès a l'efecte d'encimentar la Síquia des d'on estava encimentada fins al cap d'avall. Es podia fer en diferents etapes per no destorbar massa el temps de reg.

Octubre de 1958

A l'octubre de 1958 trobem l'expedient per legalitzar un pou a menys de 100 m. del riu.

Assistents:

D. Joaquín Blasco Roig, enginyer del Pirineu Oriental

D. Pablo Delgado Bujidos, id

D. Lluís Golorons Martí, president accidental de Síquia

D. Josep Martorell Pujol, secretari de la Síquia

D. Anton Salas González, Ajuntament de Tarragona

D. Antoni Bobet Sans, president de la Protectora

Resultat d'aquesta trobada, després de molt de temps, el Pirineu Oriental no va trobar cap causa sancionadora contra la Comunitat de Regants de la Síquia.

20 de maig de 1959

En aquesta assemblea es va aprovar d'unificar el grup de motor i la Síquia. El Sr. Josep Sanahuja Solanas substituï en la presidència al Sr. Isidre Cerdà Font. El càrrec de vicepresident va recaure en el Sr. Salvador Roig Novell.

22 d'octubre de 1960

Aquí es va informar que l'Instituto Hidro-Geológico Nacional feia estudis per detectar corrents d'aigües subterrànies importants de cara a possibles sondejos. Es va decidir fer les diligències.

A proposta d'un soci, seria necessari construir una canonada per dins de la Síquia en tot el tram de la 1a Zona a l'efecte que l'aigua del motor no es barregés amb la possible aigua eventual del riu, que tants conflictes comportava amb els regants, per més que en dues reunions s'haguessin anul·lat els acords de 1918, aquests veïns continuaven agafant l'aigua que teòricament venia del riu.

12 de juliol de 1961

S'aprova la construcció de la canonada dins de la Síquia en el tram de la 1a Zona d'acord amb la proposta feta en la reunió del 22 d'octubre de 1960.

Al final de l'acta s'informa que entren a formar part de la junta rectora Josep M. Sabaté Gil, Josep M. Solé Barrufet, Ramon Torrents Adserias i Josep M. Roig Brulles.

7 d'octubre de 1961

En aquesta sessió s'aprova la compra de 800 tubs de ciments pretensat, amb un cost de 37.352 ptes., a banda del cost del transport i la col·locació, a pagar entre les 402 quarteres a 100 ptes. la quartera. Es va dir que els diners que faltessin es cobriren amb un crèdit a la Banca Vilella i a l'any següent es faria un altre tall per pagar la col·locació.

El president va explicar les circumstàncies actuals dels sondejos d'aigües subterrànies que es portaven a terme, segons s'aprovaren en la reunió del 22 d'octubre de 1960, considerant la finca de Josep Plana Molné la més adient per perforar.

També es va manifestar la preocupació per buscar allotjament per al personal de les màquines del sondeig tal com s'havia compromès la societat. En conseqüència, el crèdit que calia demanar a la Banca Vilella havia d'ésser superior per cobrir les esmentades despeses.

24 d'abril de 1962

L'acta d'aquesta sessió va recollir la situació econòmica que, per la seva importància, cal detallar: el crèdit a Banca Vilella és de 25.000 ptes., més un complement del mateix crèdit de 15.000 ptes. per fer front al pagament dels cinc mesos de lloguer de set pisos pel personal del sondeig a 500 ptes. cada un, total 17.500 ptes., i el pagament de 12.500 ptes. a l'enginyer Sr. Darder per les gestions dels treballs i plànols, més unes altres 5.200 ptes. per les prospeccions, que en conjunt sumen 35.200 ptes., a banda de 3.500 ptes. per les despeses de tràmits, dietes i viatges pel tema de sondejos, a membres de la Junta.

S'acorda la instal·lació de la canonada que ja tenien pagada i encarregar-la al paleta local Lluís Roig "de la Parrina", els costos es calculen en 95.000 ptes. També calia netejar la Síquia i altres despeses; per tant, es farà un tall de 35 ptes. la quartera.

S'informa que s'ha rebut de Madrid la confirmació que la Síquia passa a ser propietat administrativa de tots els regants.

9 d'octubre de 1962

Es paga el cost de 50 m. de canonada, des del pou del Sr. Calvó fins a la Síquia, més el lloguer de pisos, el transport de canonades i els costos del paleta per a la instal·lació de les canonades; en total les despeses pugen a 122.000 ptes., produint-se un dèficit de 46.850 ptes.

22 de març de 1963

El Jurat de Regs és format de la següent manera: president, Albert Domènech Aragonès; vocals, Sebastià Vila Martorell i Marià Marsal Aguiló i de suplents, Lluís Golorons Martí i Josep M. Vallvé Vidal.

10 de maig de 1963

Renovació de la Junta Rectora. Josep Sanahuja Solanas és substituït a la presidència per Jaume Climent Merelo, en representació del seu pare Jaume Climent Cicujano.

La Junta Rectora queda formada de la següent manera:

President: Jaume Climent Merelo

Sots-president: Salvador Roig Novell

Tresorer: Joan Papiol Lladó

Vocals: Albert Domènech Aragonès

Josep M. Solé Barrufet

Josep M. Roig Brulles

Lluís Gil Garriga

Josep Sanahuja Solanas

Secretari: Josep Martorell Pujol

Els regants de Rabassols de Dalt presenten per escrit la demanda de construir una canonada per l'interior de la Síquia per agafar l'aigua uns 100 m. més amunt de la fibla del Rac, fins dins de l'embocadura del reg de Rabassols de Dalt, a l'efecte d'estalviar la gran tollada del "crestellador" del molí. El cost d'aquesta obra aniria a compte dels regants de Rabassols de Dalt.

Als regants del Rac, Seixanta Jornals de Baix, Seixanta Jornals de Dalt i els de Rabassols de Baix els sembla bé la proposta, sempre que es respecti l'ordre de regtal com havia estat sempre.

Els regants de Rabassols de Dalt hi estan d'acord. Queda aprovat.

25 de juny de 1964

S'aprova un tall de 75 ptes. per cobrar de cadascuna de les 573 quarteres que consten en aquest moment.

Uns regants de Seixanta Jornals demanen la col·locació d'unes fibres a Rabassols de Dalt, a l'alçada del "crestellador" per saber si baixa aigua a la canonada. S'acorda col·locar dues fibres a càrrec de la Comunitat.

La Junta llavors proposa llogar un local (uns baixos) per instal·lar-hi unes oficines i guardar les eines de l'Entitat. S'aprova la proposta.

31 de març de 1966

La Junta posa en coneixement que ha trobat un local per convertir-lo en seu social; costa 800 ptes. mensuals i és propietat de Martí Gavalrà (l'antic forn de pa de la Raval). S'aprova.

La Junta demana un vot de confiança per continuar insistint a l'Institut Nacional de Colonització des de Lleida o Madrid, per aconseguir els pous número 4 i 5 ubicats al costat de la Síquia, el 4 propietat de Maria Plana Gil i el 5 de M. del Carme Plana Martorell.

S'adverteix a l'assemblea que encara que els tràmits siguin costosos i molestos no es poden deixar ja que són imprescindibles pel manteniment del reg d'estiu, tenint en compte que, en general, les aigües dels aqüífers cada any són més profundes i l'oportunitat de tenir aquests pous artesianes és una bona ocasió.

És ben cert que tants viatges a Lleida i Madrid fent tràmits resulta car i pesat per a tots, però som al ball i hem de ballar per aconseguir-ho. S'han de començar a fer tràmits a FECSA per tenir la força necessària per moure les grans bombes.

Els regants ho comprenen bé i es congratulen de tenir una Junta tan dinàmica treballant per la comunitat; per tant, es dona el vot de confiança perquè tot continuï endavant.

24 de maig de 1967

El president explica que s'ha rebut de l'Ajuntament de la vila una nota demanant tenir una entrevista i parlar del clavegueram del camí de Centelles i la possibilitat de desembocar a la Síquia, cosa que en principi no fa cap gràcia.

El president proposa dirigir-se per escrit al Sr. Comissari d'Aigües dels Pirineus Orientals exposant "Que se están efectuando, por parte del Ayuntamiento de Constantí, trabajos de conducción de aguas negras, que por indicios observados parece ser que han de ir a desembocar a la acequia de esta comunidad."

El president demana a l'assemblea que es manifesti si estan d'acord que les aigües negres vagin a la Síquia encara que a les canonades es facin registres depuradors, que a l'hora de la veritat serveixen de ben poc, són treballs molt incòmodes i fàcilment no es compleixen. Algun regant proposa que si l'Ajuntament es comprometés per escrit que cada any netejaria la Síquia potser se'n podria parlar.

Després de sentir tota mena d'opinions, l'assemblea per majoria vota no permetre l'esmentat projecte.

El soci Lluís Solé, en vista de l'opinió de la gran majoria de socis, demana que consti en acta la seva protesta per l'acord pres. Aquesta decisió podria portar un plet amb l'Ajuntament.

Molts socis no estan d'acord amb el Sr. Solé dient que, com que ell no té la terra en aquella zona, no l'afectarien les possibles contaminacions de les aigües del clavegueram.

Algú fa l'observació que hauria de ser el mateix Ajuntament el que considerés que aquest projecte no és bo per als veïns.

A continuació es presenta un resum restringit del document privat entre la Maria Plana Gil i la Comunitat de Regants fet a Constantí el 17 de maig de 1968.

Condicions establertes:

a) Sempre seran a compte de la Comunitat totes les despeses que reporti la instal·lació de maquinària, canonada i altres.

b) La Comunitat de Regants pot construir una caseta amb les dimensions de 1'30x1'50m a l'extrem de la finca Polígon 7, parcel·la 4, pagant els danys i perjudicis que es puguin produir.

c) La Comunitat concedeix el dret de reg perpetu a la finca en qüestió deixant les boques de reg i vàlvules corresponents.

d) La Comunitat de Regants cedeix a la propietària el total de 12 hores o 12 drets d'aigua.

e) La propietària podrà disfrutar del seu dret de reg cada 10 dies durant la temporada d'estiu.

f) La propietària pot exigir a la Comunitat que les instal·lacions de maquinària estiguin en perfectes condicions d'ús, donant un termini prudencial de quinze dies.

g) Si durant la instal·lació o bé en altres períodes es produïssin perjudicis als conreus, la Comunitat pagarà els danys que decideixin dos pèrits competents.

h) Les mínimes del cost de l'electricitat sempre seran a compte de la Comunitat.

La Comunitat de Regants de les Hortes del Riu Francolí i, en el seu nom el President, accepta les condicions que s'especifiquen en els apartats a, b, c, d, e, f, g i h.

Aquest document ocupa al llibre d'actes de l'Entitat les pàgines 36, 37, 38 i part de la 39.

Acaben firmant: el president Jaume Climent Merelo, la propietària de la finca Maria Plana Gil, els vocals Josep M. Solé Barrufet i Josep Serrahima Perelló i el secretari, Josep Martorell Pujol.

Tanca el document el segell de la Comunitat de Regants de les Hortes del Riu Francolí.

7. TERCERA ÈPOCA: ARRIBADA DE LA INDÚSTRIA PETROQUÍMICA

6 de maig de 1975

S'està construint la refineria. Sorgeixen els primers problemes pels moviments de les terres, que no deixen entrar l'aigua a la Siquia i obstrueixen el pas a diferents llocs. Es precis parlar amb el Sr. Lozano per subsanar els problemes des del cap d'amunt, al terme de la Pobla de Mafumet.

El Sr. president diu als assistents que manifestin obertament el que es diu a mitja veu sobre el problema de les aigües residuals que entren a la Siquia i, que si la general ho demana, la Junta presentarà un escrit a l'Ajuntament per procurar una ràpida solució al problema.

L'Assemblea manifesta que és una prioritat solucionar el problema de les aigües brutes.

El secretari en Josep Martorell Pujol per motius de salut ha de deixar el càrrec proposant que ocupi el lloc vacant el seu fill, Lluís Martorell Cerdà.
És aprovat per unanimitat.

15 de desembre de 1975

Un dels problemes és que la Síquia serveix de claveguera. Hi ha diferents responsables de tirar a la Síquia aigües brutes contaminades produint desperfectes a les instal·lacions.

Tal com es posa de manifest en aquesta reunió, s'està construint la refineria i comencen els problemes.

El president explica que s'han fet moltes visites a la Refinaria però només els donen llargues excusant-se en el fet que són empreses autònomes i que ells no hi poden fer res.

El president és del parer que caldria prendre responsabilitats l'Ajuntament o, en tot cas, la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos a l'efecte de pressionar des d'un angle més oficial.

L'escorxador d'aus germans Cardona, situat a la Pobra de Mafumet també fa servir la Síquia d'abocador. Per tant, la pregunta és si s'ha de denunciar a tots els que embruten i no pas a uns sí i als altres no.

En existir diferents punts de vista es posa a votació si es fa la denúncia als Pirineus Orientals.

El resultat és de 49 vots a favor de posar la denúncia i 1 de contrari. Es demana que tots els que hi estiguin conformes signin uns fulls per fer constar a l'acta els seus noms i cognoms.

La Junta demana l'opinió sobre si es considera interessant l'adquisició d'un nou pou artesià, per la qual cosa es podrien iniciar els tràmits.

L'Ajuntament de la vila treballa a favor dels interessos dels veïns, però aviat encarrega a la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos que sigui aquesta Entitat la que col·labori directament amb els pagesos, donant tot el suport que calgui davant el procés d'expropiacions, no tan sols del terreny on s'ubica la refineria sinó també el rac de canonades, que és el que més afecta els veïns de Constantí. També són previsibles altres conflictes degut al fet que les hortes del terme de Constantí estan situades per sota la refineria aigües avall.

La Junta Rectora de la Síquia, de moment, es queda a l'expectativa donant suport a les gestions de la Hermandad que es manté al front del control, primer dels treballs i construcció de la refineria i segon de la seva posada en marxa. Els problemes creixen en volum i quantitat.

Escapaments de cru, sobreeiximent d'unes basses plenes de residus tòxics, que s'escampen per les finques veïnes de la partida de les Sorts. Aleshores, el director d'ENPETROL era el Sr. Alfredo Ortí Noe i, al presentar-li les queixes per l'escampall de cru o del que en diem "chapapote" que s'havia produït, ell va dir que tot allò no era tòxic i que cap mal feia als avellaners; que quan s'assequés no quedaria res. Tot en un to una mica xulesc, molt corrent entre persones de determinada categoria o càrrecs d'aquella època que et miraven com dient "usted no sabe con quién está hablando".

Tècnics del Departament d'Agricultura van indicar que tot aquell cru s'havia de recollir ja que podia provocar l'asfíxia a les arrels dels avellaners.

Els Sr. Ortí no volia sentir a parlar de subvencionar res.

En reunió d'afectats amb la junta de la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos, de la qual en aquells moments era president en Joan Papiol Lladó, es va acordar presentar una denúncia, ja que la petroquímica no donava cap importància al perjudici ocasionat, i els pagesos consideraven que en tenia molta. El Sr. Papiol i altres companys de junta es van desplaçar als jutjats de Tarragona per presentar l'esmentada denúncia. Els va atendre el magistrat Sr. Jareño i, abans de fer res, va voler veure els fets personalment. El dia següent a les 10 del matí es va trobar al local de la Hermandad de Constantí amb el Sr. Papiol, membres de la junta i alguns dels afectats. El jutge Jareño es va calçar sabates de goma de mitja canya disposat a veure el desastre de forma directa i cap el lloc afectat es van desplaçar.

A la tornada recordo molt bé que el Sr. Jareño va exclamar: " Ya estoy harto de juzgar gitanos y ladronzuelos, a éstos, a éstos son a los que esperaba. Esto es una querrela criminal".

La justícia va donar la raó als pagesos i es van cobrar danys i perjudicis. La petroquímica també va ser multada.

Al cap de poc temps va passar la gran tragèdia del càmping dels Alfacs; tots recordem que va explotar un camió cisterna que el va carbonitzar juntament amb totes les persones que hi eren estiuejant. Els productes de la cisterna venien d'ENPETROL.

Al cap d'un temps, el Sr. Alfredo Ortí Noe va ser rellevat del càrrec de director.

El nou director va ser el Sr. Lluís Armet, que immediatament ens va enviar el seu assessor jurídic, Sr. Jaume Corbella, oferint-se per resoldre qualsevol problema que es pogués presentar ja que, segons li havia dit el Sr. Armet, els problemes entre veïns s'han de resoldre parlant i ens va assegurar que sempre tindríem les portes obertes per tractar qualsevol tema. De fet, ens va donar el seu número de telèfon i el del despatx del Sr. Director.

Un altre dels casos més sonats fou quan a meitats d'agost, un dia d'unes fortes pluges, es desbordà no sabem el què, però una gran quantitat d'aigües amb productes tòxics van escombrar gran part de les hortes i, dic van escombrar, perquè ja hi havia moltes avellanes a terra i és possible que fos el dia que més veïns van sortir perjudicats.

És ben cert que representants d'ENPETROL, que així es deia aleshores, sempre estaven receptius a parlar i compensar els danys i perjudicis als pagesos.

El Sr. Armet, director del complex petroquímic, el seu assessor en Jaume Corbella i en Lluís Salort (que va portar a terme les negociacions de les expropiacions i coneixia els problemes ja que era enginyer agrònom), sempre van estar atents als requeriments dels representants de la Hermandad i ben predisposats al diàleg.

Tots plegats eren conscients de l'envergadura i dels inevitables problemes que comportava la construcció i posada en marxa d'una gran indústria; per tant, tots teníem clar que si es perjudicava a tercers se'ls havia de compensar.

Després de tota una nit de treballar per equilibrar la compensació econòmica que correspondria a cadascun dels afectats pel sobreeiximent d'aigües i residus que es produïren a mitjans del mes d'agost, del que anteriorment hem fet esment, el Sr. Lluís Salort i qui subscriu aquest article, aleshores secretari de la Hermandad, ens vam per-

sonar al despatx del director del complex, Sr. Armet, a l'efecte que donés el vistiplau a la compensació estimada, si ho considerava oportú, ja que es tractava d'una quantitat de diners bastant important ja que es van donar per perduts més de 200 sacs d'avellanes.

El Sr. Armet va aprovar el nostre peritatge, manifestant que l'empresa pagaria el que correspongués a cada afectat.

Ell mateix va fer un comentari sobre la seva experiència en aquests afers dient que són normals i que s'han d'afrontar durant el període de proves.

Ens va explicar que degut a l'esmentat sobreeximent havia recorregut una bona part de les hortes afectades, quedant molt sorprès de la manera com tenim les conduccions de les aigües de reg, començant per la Síquia i tots els regs de distribució, considerant que es feia una malversació d'aigua. La seva indústria en necessita molta i cal ésser curós en la manera com es gasta. Insinuant que si es volguessin fer millores, ells potser hi podrien col·laborar.

Vam tancar l'entrevista donant les gràcies per la seva comprensió i la insinuació de col·laboració; en tot cas, seria la Junta Directiva de la Comunitat qui hauria de determinar-ho i els socis en tindrien l'última paraula.

Crec que no és molt habitual que una comunitat de regants com la nostra, que si bé és centenària es trobi amb tres etapes ben diferents; tampoc no és gaire freqüent trobar una comunitat de regants al costat d'una refineria de petroli.

Aquí comença la tercera època d'aquesta comunitat: el lector trobarà el motiu d'haver diferenciat entre la segona i la tercera.

30 de juny de 1980

Canvis a la Junta.

Salvador Roig Novell excedeix a la presidència de l'Entitat, substituint en Jaume Climent Merelo.

Així queda la Junta Rectora de la Comunitat de Regants del riu Francolíu:

President: Salvador Roig Novell

Sots-president: Josep M. Roig Brulles

Dipositari: Josep M. Queralt Gavaldà

Vocals: Climent Gavaldà Papiol

Joan Font Malapeira

Josep M. Reig Garriga

Josep M. Sabaté Gil

Jaume Güell Tomàs

Tomàs Aulés Molné

Secretari: Lluís Martorell Cerdà

8. PRIMERS ACORDS AMB LA INDÚSTRIA PETROQUÍMICA

12 de febrer de 1981

El Sr. president informa que després d'uns anys de conflicte, mentre es construïa la refineria, finalment s'han portat a bon termini les llargues negociacions amb la indústria petrolera.

Les millores pactades a favor de la comunitat que la Junta ha considerat importants i necessàries per l'Entitat són les següents:

a) Construcció d'un pou artesià a la finca de la Sra. Maria Plana (dit pou Perelló) amb la maquinària corresponent.

b) Netejar la sèquia del cap d'amunt al cap d'avall.

c) Canonada del reg de Rabasols i de Seixanta Jornals.

En total, l'import d'aquestes millores puja a la quantitat de 12.049.450 ptes. Si afegim el pagament de factures menors, la refinèria ha abonat un total de 14.534.734 ptes. en aquest primer any.

L'actual Junta de la Comunitat té com a projectes principals negociar amb Repsol el següent programa:

- En primer lloc, per assegurar el màxim cabal d'aigua per al reg de l'horta s'intentarà adquirir un nou pou, com també construir canonades per a les altres zones a l'efecte d'eliminar els regs de terra, que és la via per on es perd molta aigua.

- En segon lloc hi ha el projecte de fer una canonada general d'enllaç entre els pous, a l'efecte d'aconseguir un millor aprofitament i comoditat per als associats.

21 de maig de 1981

La Junta informa que són 60 veïns els qui demanen els títols per formar part de la societat. En total, 85 quarteres i els nous títols demanats són 139; tot això, equival a 1.120.000 ptes. que ingressa la Comunitat.

El president demana que sigui rellevat del seu càrrec. L'assemblea li prega que continuï mentre durin les obres.

22 de juny de 1982

La Junta informa que durant l'any 1981 la Comunitat ha disposat d'un total de 31.901.013 ptes., ingressats de la següent manera que, per la seva magnitud, val la pena especificar:

Ingressos durant l'exercici de 1981

- Existències a caixa (1-I-1981)	293.602 ptes.
- De la refinèria a canvi d'aigua	30.365.961 ptes.
- Del repartiment de l'aigua	271.450 ptes.
- De nous títols	970.000 ptes.

Total ingressos *31.901.013 ptes.*

Despeses durant l'exercici de 1981:

- Per la construcció de la canonada general	17.360.136 ptes.
- Per la construcció de canonades parcials	5.772.920 ptes.
- Màquines per obrir les rases	962.168 ptes.
- Jornals per obrir rases a mà	197.650 ptes.
- Per treballs de paleta i materials	859.045 ptes.
- Per lloguer de bombes	503.210 ptes.

- Per la compra d'una bomba i quadro	3.531.505 ptes.
- Per la reparació de bombes	346.103 ptes.
- Per factures de la llum	495.342 ptes.
- Per jornals de guardes	124.000 ptes.
- Per treballs i jornals de la junta	266.000 ptes.
- Despeses d'oficina	18.000 ptes.
- Per despeses extres (sopars)	53.300 ptes.
- Ajudes (altaveus, cúpula de l'Església)	1.462.442 ptes.
- Despeses: permisos, assegurances, plànols, viatges	147.605 ptes.
- Factures vàries pagades	113.563 ptes.

Total despeses *31.212.989 ptes.*

Queda un superàvit 690.148 ptes., interessos inclosos.

El president proposa continuar fent millores a la Comunitat i, si l'opinió general accepta la proposta, seria la instal·lació de reg per goteig a tota l'horta.

El Sr. director de Repsol considera molt encertada la proposta ja que permetrà aprofitar tota l'aigua d'una manera més correcta.

Abans de continuar, el Sr. president vol que es faci una votació secreta entre tots els assistents per veure si és acceptada l'actuació i la permanència de la Junta a la direcció de la Comunitat.

El resultat de la votació és el següent:

Votants: 57 socis

Votaren Sí: 46 socis

Votaren No: 5 socis

Vots en blanc: 6

Al llibre d'actes es fa constar el nom de tots els votants.

El Sr. president agraeix als assistents la seva confiança.

La Junta demana al Sr. Josep M. Solé, secretari de la Cambra Agrària, que expliqui el greu problema que pateixen tots els avellaners de l'horta, que és el cuc de la fusta o l'anomenada *Zeuzera Pyrina* informant que s'ha format una comissió per combatre aquesta plaga. El pressupost per fer un tractament de xoc pot costar sobre els 4.000.000 de ptes., segons un estudi portat a terme pels serveis d'agricultura de la Generalitat. Les subvencions oficials entre la Diputació i Agricultura podrien arribar a 1.500.000 ptes. S'aprofita la present reunió per informar als socis i demanar la col·laboració a la Comunitat de Regants a l'efecte d'ajudar a rebaixar a tots els socis la quota a pagar pel tractament.

La general aprova que la Junta rectora faci les gestions necessàries per trobar l'ajuda que es demana tractant-se d'una millora que ha d'afavorir la pagesia local. El Sr. president hi està d'acord però adverteix que aquesta inversió pot retardar les obres de la instal·lació del goteig.

També explica el president que els diners els paga ENPETROL a canvi d'aigua. Correspon a la petroquímica aprofitar durant tot l'any la concessió que té la Comunitat de Regants de l'aigua del riu Francolí, que s'extreu d'un pou situat al lindar del riu, així com dels altres tres pous que té la Comunitat mentre no es necessitin per regar.

14 de juny de 1983

Al punt dos tenim l'estat de comptes que es detalla a continuació:

Existències a caixa (31- XII- 1982)	690.148 ptes.
Ingressos:	
- Repartiment d'aigua	273.900 ptes.
- Títols	90.000 ptes.
- Refineria	14.885.146 ptes.
<i>Total ingressos</i>	<i>15.939.194 ptes.</i>
<i>Total despeses</i>	<i>14.573.344 ptes.</i>

Diferència entre ingressos i despeses:

Resten a favor 1.365.850 ptes.

Explicació de les principals despeses: canonades parcials (Sorts, 1a Zona i desviament de Rabassols) per un import de 7.289.363 ptes.

Pou "Pep Fusté" (instal·lació de llum i maquinària) amb un import d'1.991.792 ptes. i la compra d'una bomba petita que va costar 163.587 ptes. Resumint, la Comunitat ha fet una inversió de 9.444.742 ptes. amb l'adquisició del que es podria considerar patrimoni de l'Entitat.

La resta són despeses de manteniment com netejar la Síquia i la bassa, rebuts de la llum, jornals, lloguer d'una bomba i altres.

També es demana l'aprovació del projecte d'escriptura dels pous de que disposa la Comunitat de regants amb els propietaris de les finques on estan ubicats. La intenció de la Junta és fer un tipus d'escriptura igual per a tots els propietaris de les finques on es troben els pous.

A proposta d'un soci es farà un esbós de contracte i es deixarà a disposició de qualsevol soci que hi tingui interès.

1 de juny de 1984

Assisteixen 52 socis. En el punt 2 es dona l'estat de comptes.

Existència a caixa (1-I-1983)	1.362.458 ptes.
Ingressos:	
- Refineria	15.240.651 ptes.
- Repartiment d'aigua	253.225 ptes.
- Títols	130.000 ptes.
<i>Total ingressos</i>	<i>16.986.334 ptes.</i>
<i>Total despeses</i>	<i>15.927.752 ptes.</i>

Diferència entre ingressos i despeses:

Resten a favor 1.058.582 ptes.

Després de llegir el projecte d'escriptura dels pous de la Comunitat amb els propietaris de les finques és aprovat per unanimitat.

La Junta Rectora creu que ha arribat l'hora d'adquirir un local com a seu social per a l'Entitat.

S'han mirat tres locals que poden ser adients per a la futura seu de la Comunitat. Són els següents:

1r.- Local de la Cooperativa Unió Agricultors (Castell).

2n.- Local de Paco Montes (Raval).

3r.- Local de les germanes Español (Raval).

Els tres són locals prou grans. El de la Cooperativa té un cost de 3,5 milions de pessetes, el del Sr. Montes 5 milions i el de les germanes Español 2,5 milions.

S'exclou el local del Sr. Montes per estar construït en un bloc de pisos.

L'assemblea dóna la conformitat per la compra del local per a la Comunitat.

Es demana a la Junta que faci les gestions pertinents per adquirir un dels altres dos locals valorats. La decisió es prendrà en una propera reunió.

2 de juliol de 1984

S'exposen les circumstàncies que diferencien els dos locals per a la seva possible compra.

El local de la plaça del Castell, per la superfície i preu està bé, però segons l'opinió de l'arquitecte i aparellador, hi ha molts diners a gastar per fer un mur de contenció al fons de l'església.

El local de les germanes Español es considerat per la part tècnica el més adient per les característiques i el preu.

L'assemblea, després de vàries deliberacions, considera per majoria la compra del local de les germanes Español.

La valoració va ser la següent: la compra puja a 2.500.000 ptes., el pressupost per obres és d'1.456.397 ptes., té una superfície de 196 m²., situat al raval de Sant Cristòfol número 5. Total: 3.956.397 ptes.

En canvi, el local del Castell, la compra pujava a 3.500.000 ptes., el pressupost d'obres era de 2.682.600 ptes., un pressupost extra de 900.000 ptes. i ITE 50% de 179.730 ptes. Total: 7.262.730 ptes. per una superfície de 216,70 m².

21 de gener de 1985

S'han detectat obres a la partida dels Mongons, al terme de Tarragona, que obstrueixen la Síquia sense cap autorització de la Comunitat, en les obres de construcció del polígon de Riu Clar.

La Junta va visitar l'obra i, en veure els fets consumats, es va demanar la compareixença d'un notari per aixecar acta de l'ocupació.

Comencen les entrevistes amb l'empresa constructora i també hi intervé un departament de la Generalitat com a propietària del polígon. Després de diferents negociacions s'arriba a un acord, sempre i quan l'assemblea hi doni el seu vistiplau. Segons la llei d'expropiacions, la Comunitat de Regants cobrarà 2.000.000 de ptes. en concepte de 275 m. de Síquia afectada.

Local de la Comunitat de regants de la Siquia.

19 de febrer de 1985

Es fa una reunió per fixar el dia i l'hora de la inauguració del local nou. Tenint en compte que cal fer els preparatius per a la inauguració, cursar les invitacions a les personalitats locals i a una representació de Repsol es considera que el dia apropiat és l'1 de març a les 6 de la tarda.

Per commemorar la inauguració es preveu demanar a mossèn Pere Llagostera, rector de la Parròquia, la benedicció del local.

Relació de personalitats a convidar:

Sr. Alcalde

Sr. Metge

Sr. President Coop. Sant Isidre

Sr. President Coop. Unió d'Agricultors

Sr. President Cambra Agrària Local

Sra. Farmacèutica

Srs. Directors de les Caixes d'Estalvis

Srs. Expresidents de la Comunitat de Regants

Srs. Representants de Repsol

També s'enviarà una carta a cada soci convidant-lo a la inauguració del local.

Per cloure l'acte se servirà un petit refrigeri a càrrec de Josep M. Reig al qual hi seran convidats tots els assistents.

1 de març de 1985: Diada de la inauguració del local social de la Comunitat de Regants de les Hortes del riu Francolí, situat al raval Sant Cristòfol número 5.

Quan són les 19,30 h el Sr. sotspresident, Josep Maria Roig, dóna la benvinguda a tots els presents agraïnt la seva assistència. Acte seguit mossèn Pere Llagostera, abans de la benedicció del local, dirigeix unes paraules a tots els pagesos de la vila elogiant la feina que fa la Comunitat per regar les terres del nostre terme.

En Feliu Nicolau, alcalde de la vila, pren la paraula fent ressaltar la bona feina de la Junta Rectora i les bones relacions que manté amb Repsol, inaugurant el local pel bon servei dels socis i de la pagesia en general.

El president, en Salvador Roig, clou l'acte agraïnt la presència a tothom i donant per inaugurat el local social.

Es convida tots els assistents al refrigeri de celebració.

15 d'abril de 1985

Entre altres assumptes s'aprova donar una ajuda econòmica al Centre d'Esports de la vila, per un import de 50.000 ptes.

Referent a la instal·lació del reg localitzat es calcula un cost aproximat de 16.000.000 ptes. per cobrir les hectàrees que encara falten (de la Ferrerota al cap d'amunt).

També s'acorda reclamar a la secció d'obres de la Generalitat el pagament dels 2.000.000 de ptes. acordats de mutu acord pel cas de les obres dels Mongons.

3 de maig de 1985

Estat de comptes:

Existències a caixa (1-I-1984)	1.108.253 ptes.
Ingressos:	
- Refineria	21.519.958 ptes.
- Repartiment d'aigua	232.250 ptes.
- Títols	450.000 ptes.
	<hr/>
<i>Total ingressos</i>	<i>23.310.461 ptes.</i>
<i>Total despeses</i>	<i>21.519.959 ptes.</i>

Diferència entre ingressos i despeses:

Resten a favor *1.790.502 ptes.*

S'informa que s'ha demanat un pressupost per instal·lar el rajolí a les 70 Ha. que falten; suposarà un import de 16.650.000 ptes.

Es recorda que el 15 de maig s'acaba el termini que es va donar als socis per demanar títols. Proposen que des de la data esmentada s'incrementi el valor per acció al títol a 10.000 ptes., en lloc de les 5.000 actuals.

Es dona a conèixer a l'assemblea el detall aproximat del cost de les obres fetes al local social que és de 7.257.146 ptes.

27 de juny de 1986

L'assistència de socis és de 82.

El segon punt és l'estat de comptes de 1985, que dona els següents resultats:

Existències a caixa (1-I-1985)	1.790.502 ptes.
Ingressos:	
- Refineria	27.079.040 ptes.
- Repartiment d'aigua	294.400 ptes.
- Títols	135.000 ptes.
<hr/>	
<i>Total ingressos</i>	<i>29.298.942 ptes.</i>
Despeses:	
- Resta de les obres del local	3.603.416 ptes.
- Obres de la Siquia	23.800.606 ptes.
- Donatius	180.000 ptes.
<hr/>	
<i>Total despeses</i>	<i>27.584.022 ptes.</i>
Diferència entre ingressos i despeses:	
<i>Resten a favor</i>	<i>1.714.920 ptes.</i>

El Sr. President comunica a l'assemblea la trista notícia de la mort del tants anys secretari Sr. Josep Martorell Pujol "Pep Fusté".

Tots els assistents transmeten a la família el més sentit condol.

S'informa a l'assemblea que la Junta Rectora de la Comunitat, té en projecte la construcció d'una bassa, amb la finalitat d'assegurar un cabal d'aigua suficient pel reg de l'estiu. Es demana a cada soci que manifesti si considera interessant la construcció d'aquesta bassa. L'assemblea proposa que primer es faci un estudi ben detallat sobre aquest projecte per després poder-se pronunciar a favor o en contra.

La Junta explica que s'han fet tràmits per buscar el lloc apropiat per construir l'esmentada bassa, assenyalant tres punts concrets: 1r Les Argiles, 2n l'Almatella i 3r Mas Cerdà. El primer punt presenta uns inconvenients com són la futura construcció d'una autovia a prop del lloc i que la terra no és massa adient per fer aquest tipus d'obra.

Es mostra als assistents un avantprojecte que ha confeccionat un arquitecte perquè es tingui idea de l'obra que es vol realitzar.

Es demana a l'assemblea que manifesti si es pot trobar un lloc més adient per a la possible ubicació.

Els preus aproximats dels terrenys buscats per la junta són: Les Argiles 7.500.000 ptes., l'Almatella 18.000.000 ptes. i el Mas Cerdà 11.000.000 ptes.

Abans de continuar les exposicions es demana de nou que els presents manifestin si troben interessant aquest projecte. La resposta és que la majoria, ho considera

interessant. La Junta adverteix que, en el cas que no es trobi l'ajut suficient per cobrir les despeses necessàries per la total construcció, tots els socis estaran obligats a contribuir a pagar les despeses que puguin quedar pendents per acabar l'obra, d'una forma proporcional a les accions que cada soci disposi.

S'explica que per part de la refineria estan d'acord en la construcció de la bassa i demanen que es faci la compra del terreny necessari el més aviat possible.

A resultes de tot l'exposat, la majoria dels assistents aprova que sigui la Junta qui triï el lloc que consideri més adient.

Després de diferents comentaris, la majoria dels presents, dóna suport a la compra de les finques dels terrenys de Mas Cerdà per a la construcció de la bassa.

S'autoritza al president i a la Junta la formalització de tots els tràmits necessaris per tirar endavant el projecte.

El Sr. President informa i proposa a tots els assistents la designació d'un nou secretari de la Comunitat de Regants en la persona del Sr. Joan Roig Ferran. Se li assigna un sou de 15.000 ptes. mensuals. S'aprova la proposta.

19 de juny de 1987

El Sr. Josep M. Queralt explica a l'assemblea els tràmits per a la compra de la finca on s'ha d'ubicar la bassa, entre tot tindrà un cost de 12.598.475 ptes. repartides de la següent manera: finca Josefina Rivalt parcel·la núm. 9 polígon 6 de 2,68 Ha., cost de 7.300.000 ptes.

Finca Maria Sans i Ramon Cerdà, parcel·la 8, polígon 6, d'1,55 Ha, cost de 4.000.000 de ptes. Drets a l'arrendador Feliu Sabaté de 400.000 ptes., honoraris del notari Sr. Royo Zurita 898.475 ptes.

Es contracta l'enginyer Rafael Cabré Vidal per fer el projecte de construcció de la bassa.

El primer projecte presentat té una capacitat de 220.000 m³ i un pressupost de 75.357.402 ptes.

La Junta ha presentat aquest projecte a Repsol per un possible finançament. La petroquímica només garanteix 50.000.000 ptes.; la meitat en acabar l'obra i la resta el 1988.

Es presenten dues opcions:

1) Els 25.000.000 de ptes. que faltarien es podrien acollir a un crèdit de l'IRIDA, amb el qual tots els socis es farien càrrec del crèdit fraccionat de la totalitat.

2) Reduir la mida de la bassa, concretant el pressupost fins als 50.000.000 de ptes. que ha promès Respol.

La general opta per la 2a opció i encarrega al Sr. Cabré la modificació del projecte adaptant-lo al capital disponible.

El nou projecte tindria un cost de 53.258.862 ptes. amb una capacitat de 142.000 m³, el pressupost contempla:

a. Obra civil:

a.1 Moviment de terres.

a.2 Sistemes de canonada per omplir i buidar.

a.3 Valla de tancament i caseta de control.

b. Subministrament i col·locació de la làmina.

Es lliura una còpia del projecte del Sr. Cabré a cada una de les sis empreses interessades en la realització del projecte a l'efecte de poder estudiar i presentar el seu pressupost per dur a terme l'obra.

Les ofertes foren les següents (sense IVA):

Masalú S.A.	27.285.248 ptes. sense col·locació de làmina
Carbonell	27.093.967 ptes. sense col·locació de làmina
Balcells	23.899.549 i 18.895.000 ptes. amb làmina
Veciana	10.221.642 ptes. sense col·locació de làmina
Sadem i Masachs	17.230.148 ptes. moviment de terres la primera (Sadem) i 21.641.435 ptes. col·locació de làmina la segona (Masachs)

Després de diferents entrevistes i d'estudiar les propostes de totes es determina, com a més interessant, el pressupost que presenten conjuntament Sadem i Masachs, tot i que l'oferta es presenta en dos contractes per separat.

Tenim informació que des de fa anys aquestes empreses han fet basses de les característiques semblants al nostre projecte i han donat bons resultats. Sadem s'encarrega de l'obra civil i la representa el Sr. Baró, Masachs és qui subministra la làmina i el representant és el Sr. Joaquín Gáñez.

El preu total de l'oferta s'ajusta al nostre pressupost que en total són 38.871.583 ptes. per fer una bassa d'una cabuda de 142.800 m³.

L'enginyer Sr. Cabré varia el projecte d'acord amb les empreses constructores i la Junta Rectora, concreta que l'obra pot tenir una capacitat de 175.000 m³ i un cost de 50.000.000 ptes.

La forma de pagament seria la meitat del pressupost en acabar l'obra i la resta durant l'any 1988.

El permís d'obra de l'Ajuntament costa d'1.000.000 ptes. Abans de començar les obres s'ha de variar una línia elèctrica que creua el terreny.

Les empreses interessades són:

- ENHER, que fa una primera oferta el 5 de març de 1986 d'1.409.171 ptes. i el 27 de novembre en fa una segona que substitueix l'anterior amb un import de 2.229.789 ptes.

- L'empresa Roca Instal·lacions Industrials fa una oferta d'1.213.600 ptes.

- L'oferta de la companyia Cobra és d'1.888.625 ptes.

S'adjudica el treball a Roca Instal·lacions, per tenir la seu social a Tarragona i donar la sensació de més seguretat.

L'estat de comptes corresponent al 1986 continua sumant quantitats importants:

Ingressos:	29.524.127 ptes.
Despeses:	24.806.002 ptes.

Resten a favor: 4.718.125 ptes.

En començar l'obra es descobreix que per allí hi passa una antiga mina que porta un petit cabal d'aigua i que l'antic propietari Sr. Pau Rivalt Solanas demana poder aprofitar, tot havent-hi renunciat quan va vendre la finca a l'agost de 1986, a canvi de set accions de la Comunitat.

Finalment es determina que el Sr. Rivalt pugui fer un traspàs de la mina, sempre sota la direcció del Sr. Cabré, i que els costos vagin al seu càrrec.

Aquest incident i el mal temps (fa dies que plou) retarden les obres. El Sr. Braó, encarregat de les obres, manifesta no disposar dels diners necessaris per comprar el material; per tant, se li lliuren diners a compte.

També es comunica als presents que en la revisió dels comptadors de la llum dels pous, feia més d'un any que no s'havia passat la lectura del consum i que una vegada calculada resultava que es devien 1.500.000 ptes. amb la qual cosa, la Comunitat es compromet a pagar-les durant l'any 1988, a raó de 132.804 ptes. cada mes, sense cap tipus de recàrrec.

23 de febrer de 1988

A l'Ajuntament d'Alcover se celebra una important reunió per tractar sobre l'estudi dels recursos disponibles pels regadius del marge dret del Francolí.

Estaven convocats representants de les comunitats de regants, cambres agràries i ajuntaments de la zona.

Qui subscriu aquest article, llavors secretari de la Cambra Agrària Local de Constantí, fou designat per representar l'Entitat.

El Sr. Albert Vilalta, ciutadà de Reus que en aquell moment tenia un alt càrrec al Ministeri d'Obres Públiques a Madrid, va exposar el pla de treball del projecte en qüestió.

El punt més delicat pels veïns de Constantí era el següent: la renúncia de les concessions del riu a efecte de poder tancar les aigües amb unes preses a l'alçada de Picamoixons.

Per tal de fer el repartiment més equitatiu, segons el Sr. Vilalta, a Constantí, Tarragona i la Canonja, se'ls subministraria aigua de reg; des de la depuradora de Tarragona, mitjançant una canonada a construir paral·lela al riu Francolí que bombejaria l'aigua fins al límit amb la Pobla de Mafumet (vegeu l'esbós del projecte).

Em va tocar fer la rèplica al Sr. Vilalta: Constantí no podia acceptar renunciar a les bones aigües del riu Francolí, per tal de rebre les d'una depuradora que encara no estava construïda i que molt probablement subministraria unes aigües de més que dubtosa qualitat. Una molt agre discussió s'allargà durant una bona estona, però en cap cas es podia acceptar aquella proposta.

Seguint l'explicació de forma cronològica, el mes de maig es va presentar un projecte per millorar el reg del Baix Francolí amb la reutilització de les aigües de l'EDAR de Tarragona.

17 de juny de 1988

Es presenta l'estat de comptes de 1987:

Ingressos	39.574.277 ptes.
Pendents de pagament	237.149 ptes.
	<hr/>
	39.811.426 ptes.
Despeses	36.413.319 ptes.
Interessos	36.839 ptes.
	<hr/>
	36.450.158 ptes.
<i>Resten a favor:</i>	<i>3.361.268 ptes.</i>

El Sr. President informa de l'incident que ha causat la perforació de la bassa. El fet va passar el dia 29 de desembre de 1988 quan a la bassa, que ja s'havia omplert en les tres quartes parts de la seva capacitat, s'hi s'obrí un forat que donava a una antiga mina de la Ferrerota. L'aigua inundà camins, finques i barrancs fins arribar al riu. Afortunadament no hi va haver desgràcies personals.

Una vegada la bassa va estar buida, 15 dies després, es va fer una acta notarial així com un reportatge fotogràfic dels fets.

El mes de gener la Junta Rectora, que estava assessorada pels serveis jurídics de Repsol, va analitzar les responsabilitats del director de l'obra, Sr. Cabré, i de l'empresa del Sr. Braó, que havien fet l'excavació.

Tothom buscava justificar-se, i això comportava l'inici d'un plet que podia durar mesos o anys i mentrestant, la bassa estava buida, el que perjudicava la seva reparació.

Per tot el que s'ha exposat i moltes coses més, Repsol s'oferí per finançar els costos de la reparació de la bassa, deixant córrer els plets de mai acabar.

L'empresa Rodisola S.A. va ser la contractada per arreglar la bassa que tindria un cost de 5.373.109 ptes. repartides de la següent manera:

Geòleg	31.920 ptes.
Sr. Royo Zurita	10.640 ptes.
Enfoc	20.944 ptes.
Rafael Sans	83.375 ptes.
Rodisola S.A.	4.469.271 ptes.
Masachs Iberia	756.959 ptes.

El Sr. Josep M. Queralt va informar que l'Ajuntament de Tarragona feia molt de temps que pressionava a la Comunitat de Regants amb escrits i publicacions sobre l'ús i control de la concessió d'aigües que tenia la Comunitat del riu Francolí.

La Junta d'Aigües de Catalunya "Conques del Sud" comunica l'obligació d'instalar un mòdul que reguli l'entrada d'aigües del riu, que segons la concessió és de 80 l/ segon. Aquest mòdul tenia un cost d'1.905.593 ptes. que finançava Repsol.

També es contractava una assegurança de responsabilitat civil per la bassa amb un cost de prima anual de 139.575 ptes.

23 de juny de 1989

Es presenta la liquidació de comptes de 1988:

Ingressos	49.400.648 ptes.
Despeses	49.343.194 ptes.
<i>Resten a favor</i>	<i>57.454 ptes.</i>

El Sr. President va manifestar la importància dels ajust financers obtinguts de Repsol durant el darrers 10 anys. La situació actual de la societat encara no està ben definida ja que les perspectives de la petroquímica són d'anar reduint els ajuts a tan sols el manteniment de les despeses corrents de la comunitat.

En principi no es podien fer nous projectes per a la creació de millores a les instal·lacions, tot i que la Junta seguiria insistint perquè els ajuts no acabessin tan en sec.

El projecte presentat el 1968 per fer la gran Comunitat de Regants del Baix Francolí continua vigent, encara que modificat. Tenim la visita del Sr. Miquel Aragonès,

un representant del projecte de la Generalitat que s'anomenà "Pla de l'Aprofitament Integral de les Aigües del Riu Francolí per a la millora del regadiu". El projecte consistia en agrupar totes les entitats agràries de la regió per formar una sola comunitat general que les representés totes, a l'efecte de portar a bon terme l'aprofitament de l'aigua i poder regar 6.000 Ha de terra mitjançant embassaments.

El pressupost per la canalització general és de 600.000 ptes. per Ha. En 3.030 m³/Ha fora el període de regadiu per omplir els embassaments i 3.000 m³/Ha durant els 100 dies del reg d'estiu.

El Sr. Aragonès conclou que la nostra comunitat podria regar 2.050 Ha. El pressupost estimat per la Comunitat es veuria reduït de la següent manera:

1r Pel 60% a fons perdut 240.000 ptes./Ha

2n Pel 20% de tenir concessions d'aigua es redueix a 192.000 ptes./Ha.

El cost final vindria a ser aproximadament 148.000 ptes./Ha.

26 de juliol de 1990

El Sr. President informa que el proper mes de setembre s'ha de reunir la Junta amb els responsables de Repsol a l'efecte de concretar la quantitat de diners que tenen disponibles per subvencionar el manteniment de la Comunitat tal i com havien manifestat en el passat exercici amb l'anunci que no finançarien cap altra obra.

Els comptes del passat exercici van ser els següents:

Saldo anterior i cobraments del present	13.810.169 ptes.
Despeses totals	13.326.055 ptes.
<hr/>	
Diferència	484.114 ptes.
Pendents de cobrament compromesos	3.403.641 ptes.
<hr/>	
<i>Disponible teòric pel proper exercici</i>	<i>3.887.755 ptes.</i>

Es va proposar als representants de la Refineria que la bassa s'omplís amb l'aigua dels pous de la seva propietat i que en cas de necessitat poguessin agafar l'aigua de la bassa.

Donava la impressió que el ritme que portava el projecte de la Generalitat per a l'aprofitament integral de les aigües del riu Francolí era força correcte i que podria arribar a bon fi.

Cada Entitat adherida ja tenia un representant dins de la Junta Rectora d'aquesta nova gran Comunitat.

El president era d'Alcover i en Climent Gavaldà Papiol era el nostre representant i a la vegada sotspräsident. En aquell moment l'únic poble que no s'havia inscrit era la Comunitat de Regants de la Masó.

26 de juliol de 1991

El rendiment de comptes de 1990 va ser el següent:

Diferències: existències d'anys anteriors més ingressos durant l'exercici més interessos del capital: 15.729.607 ptes.

Les despeses durant l'exercici 1990 foren 7.098.515 ptes. i així va quedar un saldo disponible pel proper exercici de 8.631.092 ptes.

Els representants de Repsol van confirmar que aportarien una ajuda econòmica durant només dos anys per un import de 3.000.000 ptes. l'any per les despeses de manteniment de l'Entitat i passats aquests dos anys ja se'n tornaria a parlar.

Repsol va cedir una finca rústica de la seva propietat on hi havia un pou que treia un bon cabal d'aigua amb tota la instal·lació i la possibilitat de fer-ne ús; amb l'única obligació de tenir la finca neta.

El president va considerar que valia la pena aprofitar qualsevol oferta per poder regar els avellaners a baix preu, tenint en compte el preu de les avellanes i que les produccions que tenim gairebé només permeten els costos de manteniment.

Els rendiments de comptes deixen veure clar que les importants subvencions de Repsol, que durant deu anys havien permès fer moltes millores a la comunitat, s'estaven acabant i, per tant, era important ajustar les despeses amb els ingressos.

18 d'agost de 1992

Un cas curiós que durant el curs dels anys mai havia passat: la Junta va convocar una assemblea general per al dia 17 d'agost de 1992 a les 20,30h. i el president la va considerar nul·la degut a la poca assistència de socis. Es va tornar a convocar per al dia següent a la mateixa hora, en aquest cas amb l'assistència de 34 socis i la sessió es declarà, per tant, vàlida.

S'explica als presents que l'empresa Carbuos Messer té un projecte de passar unes canonades pels terrenys propietat de la Comunitat. La junta va considerar que s'havia d'autoritzar aquesta servitud de pas, sempre i quan es comprometessin i es responsabilitzessin dels possibles desperfectes, com també d'una compensació econòmica a l'efecte.

23 d'agost de 1993

Es continuà negociant amb Repsol. A data d'1 de gener de 1992 s'havia arribat al següent acord: "La Comunitat posa a disposició de Repsol tota l'aigua de la bassa per poder afrontar qualsevol moment d'emergència, en què no siguin suficients els propis recursos de l'empresa".

En contrapartida la Comunitat rebria anualment la quantitat fixa d'1.650.000 ptes., a banda de l'import de l'IVA de 247.500 ptes.

En el cas que Repsol hagués de fer ús d'aquesta aigua per motius d'urgència es comprometia a retornar tota l'aigua consumida.

Aquests són els compromisos que establia el document signat que era vàlid per dos anys: el 1993 i el 1994. El dia 1 de maig de 1993 es va fer el dipòsit del primer lliurament de l'any 1994.

19 de maig de 1995

El secretari va explicar als presents que durant l'any anterior (1994) no es va fer la junta general a l'espera que millorés l'estat de salut del president; va passar la temporada de reg i no havent res d'important per tractar es va deixar per a l'any següent.

L'estat de comptes era el següent:

Ingressos	9.151.789 ptes.
Despeses	4.654.224 ptes.

Diferències:

Existències + ingressos + interessos en comptes – despeses, quedaren a 31-12-1993: 4.497.565 ptes.

Els comptes del 1994 donaren el següent resultat:

Ingressos totals	7.615.743 ptes.
Despeses	3.475.987 ptes.

Queden a 31-12-1994 4.139.756 ptes.

S'informa que després de la gran riuada d'octubre de 1994, s'havien produït molts desperfectes a les instal·lacions de la Comunitat com també a les del reg de la Ferrerota; la Generalitat mitjançant Tragsa, es va fer càrrec de la majoria de les reparacions.

Com pràcticament tots els regants de reg de la Ferrerota eren socis de la Síquia s'aprofita per integrar el reg a la Comunitat.

Cada temporada en buidar-se la bassa es desenganxava la làmina per algunes juntes i no era possible omplir-la del tot, encara que després era reparada per Masachs.

La Junta va demanar explicacions a l'empresa pel comportament de la làmina al·legant que havien variat les fórmules i que per això s'havien perdut les propietats originals.

Després d'aquesta resposta, la Junta va intentar fer servir la garantia donada al contracte per refer la làmina de la bassa. Ara resultava que l'empresa fabricant de la làmina havia plegat. La Junta estudià què podia fer.

El president va manifestar que ja era hora de canviar la Junta. La majoria dels assistents manifestaren que havien de continuar al càrrec ja que consideraven que havien fet molt bona feina per a la Comunitat, mantenint i conservant les bones relacions amb Repsol.

19 de juliol de 1996

Com tots els socis coneixien, la bassa havia patit sempre problemes de làmines amb les unions que sovint es desenganxaven i impedièn que la bassa es pogués omplir com caldria a la temporada d'hivern. Havia estat reparada diferents vegades per l'empresa Masachs. A l'últim any, com altres vegades, es va abaixar el nivell de l'aigua per poder reparar les làmines, però el mal temps i una forta pedregada van fer molts forats a la part de dalt del talús. Després, la pluja va retardar la reparació i finalment la ventada va aixecar i estripar pràcticament tota la lona dels talussos.

La Junta va demanar a Masachs que es fessin responsables dels fets, però aquesta empresa va al·legar que el problema de la bassa era dels fabricants de la lona, a ells només els corresponia col·locar-la i, que durant la fabricació, havien canviat la fórmula i la feien més feble en el talús.

Vistes de la bassa de la Comunitat.

La Junta va comunicar a Masachs la intenció d'iniciar una demanda judicial ja que fins el mes de desembre de 1996 no es complien els deu anys de garantia.

Segons Masachs, la garantia anava a càrrec del fabricant de la lona i, que en cas de plet, havien d'anar en contra del fabricant, però que tot plegat tenia una mala solució perquè precisament el fabricant havia plegat.

Masachs va oferir un acord amistós compromentent-se a instal·lar 12.000 m² de làmina a un preu reduït de 562 ptes. m² amb garantia.

Les despeses d'aquesta lona costarien entre 7 i 8 milions de ptes. però la Comunitat només en disposava de 5; per tant, faltarien uns 3 o 4 milions de ptes. per solucionar el problema. S'estudiaren diferents fórmules com la de demanar un crèdit a l'IRIDA o fer una derrama de 5.000 ptes. per títol (tenim 753 títols a mans de 180 socis). Es podria recollir la quantitat de 3.765.000 ptes. i només arribarien per arreglar la bassa. Tenint en compte que la campanya de reg sempre reportava unes despeses fixes com la llum, el guarda, avaries puntuals,... quedariem curts de recursos.

Algú va insinuar de recórrer a Repsol, però la Junta va explicar que la petroliera havia rebut una denúncia de la mina de les Sorts i actualment estaven tancats a col·laborar amb els pagesos.

Per parlar de la possible derrama dels títols ja es pensava convocar una reunió extraordinària per determinar si es feia i com s'havia de fer.

La liquidació dels comptes de l'any anterior van ser els següents:

Ingressos totals	7.585.039 ptes.
Despeses totals	3.795.214 ptes.
<i>Diferència</i>	<i>3.789.825 ptes.</i>

27 de setembre de 1996

Sessió extraordinària. La reconstrucció de la bassa seguia sent el gran problema. Mitjançant l'Ajuntament de la vila es demanaven subvencions a diferents empreses del terme; en un principi encara no n'havia contestat cap.

Repsol estava disposada a avançar el pagament del conveni de l'any 1996 i 1997, que sumaria 3.000.000 de ptes. però tot plegat resultava insuficient per afrontar aquesta despesa extraordinària.

La Junta va proposar tirar endavant el que ja s'havia parlat en la reunió anterior, o sigui, la derrama de 5.000 ptes. per títol que, si es cobrava tota, serien un total de 3.750.000 ptes. No obstant feia por que hi hagués massa morosos.

Es va proposar que la derrama es fes mitjançant les caixes d'estalvi de la vila, que després d'haver enviat una carta explicativa a tots les socis, també serviria per actualitzar el cens d'associats. Tot va ser aprovat per l'assemblea.

26 d'agost de 1997

La bassa es va reparar d'acord amb les condicions pactades amb Masachs. Tot i així, no s'acabaven els problemes, semblava una maledicció, ja que en buidar-la i netejant els fangs de la sola es detectà que per entre les juntes es filtrava l'aigua. Aquest incident no estava previst però obligava a reparar la sola de la bassa. El canvi de la sola comportava doblar el pressupost i això no es podia costejar; per tant, s'optà

per reparar les juntes que perdien col·locant unes tires damunt, en conjunt es va creure que s'havia fet una bona feina. El total de l'arranjament de la bassa va costar un bon grapat de milions.

S'ha d'agrair la col·laboració dels socis amb la bestreta, l'ajuda de Repsol i de Medi Ambient que també havia col·laborat amb 1.500.000 ptes.

Els comptes del passat exercici foren els següents:

Bestreta dels títols:	3.025.000 ptes.
Aportació medi ambient:	1.500.000 ptes.
Repsol convenis 1996-1997	5.006.897 ptes.
Total	9.531.897 ptes.
<i>Saldo a favor pel proper exercici</i>	<i>1.916.668 ptes.</i>
Amb les taluts es van utilitzar	12.780 m ² de lona
A la sola es van utilitzar	559 m ² de lona
<i>Total lona empleada</i>	<i>13.339 m²</i>

16 de juliol de 1999

Mitjançant la intervenció de la Junta de la Comunitat de Regants, finalment hi ha hagut un acord entre l'empresa Repsol i els regants de la mina de la Riba; fa més de tres anys que la Refineria talla l'aigua de la mina. La Comunitat va cobrar el 5% de comissió de part de la mina per a la gestió feta en el seu moment, que els reportà uns ingressos de 5.256.000 ptes. Per tant, l'Entitat va ingressar un total de 262.800 ptes. Es continuen negociant els drets de la mina a favor de Repsol, esperant que les dues parts es posin d'acord.

28 de juny de 2001

Abans de començar la lectura de l'acta anterior, la Junta rectora expressa el seu condol per la pèrdua del que fou president, en Salvador Roig Novell, que traspasà el dia 1 d'agost del passat any.

En Josep M. Roig Brulles assumí de forma accidental la presidència de l'Entitat.

El dia 16 d'octubre de l'any 2000, la Junta Rectora nomena per majoria absoluta al Sr. Climent Gavaldà Papiol com a president de la Comunitat de Regants de la Síquia. Aquest nomenament haurà de ser refrendat per la propera assemblea general.

S'informa que l'any 2000 s'ha arribat a un acord entre els representants de la mina de la Riba i Repsol per la cessió dels drets.

El 14 de juny de 2000 Repsol ingressà 8.820.000 ptes. a la junta de la Mina, el 5% com a comissió, és per a la Comunitat de Regants (420.500 ptes.).

El 4 de juliol del 2001 Repsol ingressà 8.820.000 ptes. la junta de la Mina, el 5% com a comissió, és per a la Comunitat de Regants (420.500 ptes.).

Per tant, la Comunitat de Regants ha ingressat un import total de 841.000 ptes.

S'informa que els problemes de la bassa encara no s'han acabat, en dos mesos el nivell de l'aigua ha baixat bastant, passat l'estiu s'haurà de revisar.

L'assemblea confirma com a president de l'Entitat al Sr. Climent Gavaldà.

La Junta Rectora queda formada pels següents socis:
President: Climent Gavaldà Papiol
Sotspräsident: Josep M. Roig Brulles
Tresorer: Josep M. Queralt Gavaldà
Vocals: Josep M. Sabaté Gil
Josep M. Reig Garriga
Joan Font Malapeira
Jaume Güell Tomàs
Joan M. Torrent Martorell
Josep Aleu Batalla

9. ELS DARRERS 10 ANYS: DEL 2003 FINS EL 2013

15 de març de 2003

L'Ajuntament de la vila informa a la comunitat sobre els plànols de l'estudi de la connexió ferroviària de l'AVE realitzada pel Ministeri de Foment.

La Comunitat redacta per escrit les al·legacions particulars dirigides a l'Ajuntament perquè siguin presentades al Ministeri de Foment, juntament amb els altres escrits de la resta d'entitats locals.

Sobre els plans de la Societat per l'aprofitament integral de les aigües del riu Francolí, que ja s'havien tractat feia dècades, la majoria creu que no interessa lligar-se amb ningú.

15 de juliol de 2005

Previ estudi de l'Ajuntament, la Comunitat de Regants la Síquia i de Repsol, s'acaben les obres per reconduir les aigües de la Síquia a efectes de recuperar el "Pont de les Caixes". AITASA va desmuntar el tub que passava pel costat dret del pont, damunt d'unes bigues de ferro, el nou tram passa enterrat proveït de sifons.

L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), recomana la redacció d'un nou Reglament de la Comunitat, a fi d'adaptar-lo al moment actual. Només cal retocar els vells sense canviar res fonamental.

10 de novembre de 2006

Fa una gran ventada i s'emporta un bon tros de la lona de la part alta de la bassa. Les empreses Llaveria i Coselva han presentat pressupost per arreglar-la, el cost supera els 250.000 euros (40.000.000 ptes.). L'assemblea considera que tal com està es pot anar fent i que de moment no s'arreglarà.

24 de novembre de 2006

Presentació i aprovació dels nous estatuts redactats i recomanats per l'ACA. L'esmentada nova redacció té en compte les noves aportacions dels contractes amb els propietaris de les finques on es troben ubicats els pous de la Comunitat. Aquesta situació ja estava regulada per la declaració de diferents inspeccions realitzades anteriorment.

"Una comunitat de regants és una corporació del dret públic reconeguda per la STG76/1983. Els seus documents tenen la consideració de documents públics d'acord amb els articles 317 núm. 6 de la LEC als efectes probatoris; és a dir, que d'acord amb el 319 LEC fa prova plena del fet o acta que documenten la data de la seva producció i de la identitat dels seus intervinents".

14 de desembre de 2007

Exposició de les converses portades a terme per membres de la Junta Rectora amb els representants del Ministeri de Foment referents a les obres de connexió ferroviària de l'AVE que afecten el sistema de reg de la comunitat, recordant l'obligació que tenen de no deixar als regants sense aigua de reg a causa de les obres.

Un altre assumpte tractat és que Repsol ha patit una fuga contaminant i ha perjudicat alguns dels veïns del polígon 7.

Any 2008

La Junta de la Comunitat ha fet de mitjancera en el conflicte entre Repsol i els veïns afectats. Després d'un bon acord, els veïns cobren la compensació que els pertoca.

El pou de Rabassols ha estat víctima de diferents actes vandàlics: han robat una planxa de ferro fent servir una grua, s'han emportat la porta de la caseta que també era de ferro i tots els cables elèctrics.

Per desgràcia aquestes malifetes són el plat del dia a les nostres contrades. El pressupost per arreglar els desperfectes supera els 12.000 euros.

27 de novembre de 2009

L'Ajuntament de la vila demana permís a la comunitat per conduir les aigües pluvials procedents del Pla Parcial les Argiles per desembocar al canal de la Síquia.

L'Assemblea considera que es pot autoritzar sempre i quan se signi un acord conforme el qual, l'Ajuntament o l'INCASOL, netejaran el canal de la zona per garantir que l'aigua recollida pugui circular per la Síquia. Així mateix, ens han de contractar una assegurança per cobrir possibles danys personals o materials imprevistos.

19 de novembre de 2010

S'ha rebut un certificat de l'ACA on s'exposa que en sessió núm. 139 del Consell d'Administració d'aquest estament, celebrat el dia 26 de juny de 2010, es va prendre l'acord d'aprovar la revisió dels estatuts de la Comunitat de Regants de les Hortes del Riu Francolí.

Any 2013

En el cas del pla parcial de les Argiles, INCASOL manifesta que no és possible fer cap assegurança ni signar cap conveni de neteja.

La comunitat acorda no autoritzar la decantació de les aigües pluvials a la Síquia.

Un comunicat de l'Ajuntament informa que s'ha produït un incident en unes instal·lacions soterrades de Repsol i que, segons sembla, ja fa un temps que es van

produir provocant una contaminació a les aigües subterrànies de la zona. L'Ajuntament està fent una avaluació de les aigües dels pous, mines i conreus, recomanant no utilitzar l'aigua de reg dels pous situats als polígons 6, 7, 8, 9, 10, 31 i 32.

La comunitat, independentment de l'espera de resultats d'aquesta avaluació, regarà amb l'aigua de l'Ebre servida per AITASA.

La Junta demanarà a Repsol una indemnització per compensar les despeses que es produeixin per aquest fet.

Aquest any s'ha escurat i desbrossat el canal de la Siquia del cap d'amunt al cap d'avall, a compte de Repsol.

El Sr. Manel Castro Moreno relleva de la presidència de l'Entitat al Sr. Climent Gavaldà Papiol.

Aquest mateix any, l'Agència Catalana de l'Aigua modifica les característiques de la concessió d'aigües de dues captacions d'aigües subterrànies per a reg de les terres de la comunitat que ja havien estat inscrites al 1962 però ara calia adequar-les a la realitat actual i, a la vegada, ajuntar les diferents captacions de la comunitat en un sol títol concessional. D'aquesta manera, l'ACA estableix una captació d'aigua als pous Perelló i Rabassols i, en superfície, a la Siquieta. La captació consisteix en una rasa a la llera del riu que condueix les aigües fins a una arqueta de formigó per una comporta d'entrada i una conducció de sortida cap a la bassa de regulació. El volum del cabal màxim anual serà de 310.000 m³/any, amb un cabal mitjà equivalent de 9,38 l/s; el cabal màxim a derivar de l'aprofitament d'aigües superficials serà de 85 l/s i el cabal de manteniment a respectar al riu Francolí de 186 l/s. Finalment, aquesta conducció d'aigua regarà una zona de 154 ha (145 d'avellaners i 8 ha d'horta).

La Junta actual queda formada de la següent manera:

President: Manel Castro Moreno
Sots President: Joan M. Torrents Martorell
Tresorer: Josep M. Queralt Gavaldà
Secretari: Joan Roig Ferran
Vocals: Climent Gavaldà Papiol
Joan Font Malapeira
Josep M. Curull Plana
Antoni Solé Gavaldà

El jurat de regs i sindicat queda format de la següent manera:

President: Josep M. Queralt Gavaldà
Vocals: Josep Aleu Batalla
Gonzalo Quirós Aguilar
Emiliano de la Fuente Martín

10. CONCLUSIÓ

Com tothom sap, el riu Francolí no es cap gran riu; al contrari, és un riu que recull les aigües pluvials d'una petita conca amb una molt escassa pluviometria a l'hivern i a la primavera. A finals de l'estiu i començaments de la tardor és quan les pluges i les tempestes de la gota freda fan estralls de debò.

Quan l'aigua rodada arriba al mar a finals de juny, podem considerar que és un bon any des del punt de vista hídric. El mes de juliol és quan més es rega i les aigües eventuais s'acaben; afortunadament queden les que circulen entre les graves i aquestes aigües cal reconduir-les per tal d'extreure-les mitjançant bombes amb pous de poca fondària i el més a prop possible del riu.

Malauradament no he trobat constància documentada del moment que es creà el Grup Motor; hi ha una primera referència l'any 1933 com una associació paral·lela dins de la Comunitat de Regants de la que es feien accions.

Molts veïns de les Sorts i Ferrerota, que ja regaven del reg del riu, no estaven interessats en formar part del Grup Motor; els era més econòmic regar del reg o de la mina de les Sorts.

Durant els anys 80 tot es va unificar; actualment tots els socis són iguals i el Grup Motor ja no existeix.

Els veïns de la 1a Zona també disposaven d'un Grup Motor per quan s'acabaven les aigües eventuais.

Durant molts anys les coses funcionaven així, tenint en compte l'organigrama pel repartiment de les aigües de reg. Aquest repartiment segueix vigent a l'actualitat:

Partida 1a Zona: terme de la Pobla de Mafumet, avui Repsol.

Partida La Sorts Polígon 7: 11 parcel·les, fibla Nord cap amunt.

Partida La Sorts Polígon 7: 40 parcel·les, fibla de Mañé.

Partida La Ferrerota Polígon 7: 2 parcel·les, fibla Font del Llop.

Partida La Ferrerota Polígon 7: 50 parcel·les, fibla dels Molins.

Partida La Ferrerota Polígon 7: 19 parcel·les, fibla de la Ferrerota.

Partida La Riba Polígons 6-32: 7 parcel·les, fibla del Perelló Pont de les Caixes.

Partida La Riba Polígons 32-8: 38 parcel·les, fibla de l'Olivé.

Partida Centcelles Polígons 32-8: 38 parcel·les, fibla de Gené.

Partida Centcelles Polígon 32: 5 parcel·les, fibla de La Torre-Xurru.

Partida Centcelles Polígons 32-8: 16 parcel·les, fibla del Rac.

Partida Rabassols de Baix i Seixanta Jornals de Dalt Polígons 11-10: 60 parcel·les, fibla de Rabassols de Baix i Seixanta Jornals de Dalt.

Partida Rabassols de Dalt i Seixanta Jornals de Baix Polígons 10-11: 54 parcel·les, fibla de Rabassols de Dalt i Seixanta Jornals de Baix.

Actualment es reguen 170 ha. repartides en 340 parcel·les.

Una Comunitat de Regants que després de més de 100 anys de vida té unes arrels que es perden en el temps, havent passat per tants alts i baixos durant aquests segles, es mereix tot un llibre i no el simple article d'un aficionat.

Gràcies a la documentació consultada he pogut seguir la cronologia adequada i refrescar la memòria de les moltes coses viscudes, com també de les escoltades de persones que les han viscut anteriorment. Espero haver fet un bon servei de divulgació d'una Entitat que durant molts anys fou puntera en l'economia del nostre poble.

La indústria, des de fa uns quants anys, les immobiliàries i les infraestructures gegantines que han envaït el terme de Constantí, han aconseguit girar la truita i convertir un terme ben conreat i productiu, pobre però alegre, en gairebé un camp perdut, un poble dormitori i bastant trist.

Portem pràcticament 40 anys de convivència amb la gran indústria i, és cert, que van invertir molts diners per millorar el reg de les hortes, però res és gratuït. Ells

necessitaven molta aigua i en tenien poca fins que va arribar el transvasament del riu Ebre. L'aigua de la Síquia els va solucionar molts problemes.

Malgrat la gran despesa en modernitzar tot el sistema de reg, l'horta actual no s'assembla en res a la que teníem abans, tot i no disposar de tanta aigua ni tanta tecnologia.

També cal dir que, encara que no hagués vingut la indústria a aquestes conrades, la situació de la pagesia seria semblant, el que en un temps va ser una petita explotació familiar i de subsistència tal com la teníem plantejada, afortunadament ha passat a millor vida.

Exceptuant unes poques explotacions, la majoria de les parcel·les que componen la Comunitat de Regants de la Síquia no arriba a l'hectàrea i aquest segueix sent el gran mal de la pagesia: explotacions tan petites que no permeten viure-hi.

Molt s'ha discutit sobre la ubicació de la indústria i de qualsevol infraestructura en general, però tothom té la seva raó. És cert que creen riquesa però també hi ha els que se senten perjudicats pel seu veïnatge.

El cas que ens ocupa, el de la Comunitat de Regants, també ha portat moltes discussions entre els veïns, principalment durant els primers anys, quan encara hi havia bastants pagesos i, quan dic bastants pagesos, vull dir famílies que vivien de la pagesia. Avui això està gairebé superat, el cens de pagesos es petitíssim, si bé entre els jubilats i els que es guanyen la vida en altres afers n'hi ha que encara s'estimen la terra, però això es una altra cosa i, per tant, les discussions que un altre temps foren molt freqüents es van acabar.

Crec que la gràcia és trobar la part més favorable dels fets consumats que sens dubte ens vénen donats per estaments superiors i, per tant, poc pots fer per evitar-los.

En el cas de la Síquia, crec que les diferents Junes Rectores van saber encarar amb força encert les situacions que es van anar trobant.

Vist des de fora dóna la impressió que el veïnatge amb la gran indústria ha sigut com si ens hagués tocat la loteria per la quantitat de diners que ha aportat, però no ens enganyem, per a l'agricultura, la gran indústria no és una bona veïna; la contaminació de les aigües i del subsòl en general, són factors negatius que mai es poden veure compensats.

Parlant de diners, a l'any 1980 comencen a donar bons resultats les negociacions entre EMPETROL i la Comunitat de Regants pactant un conjunt d'obres per millorar el reg de les hortes a canvi que la Petroquímica pogués aprofitar les concessions d'aigua que la Síquia tenia del riu Francolí en els períodes de tardor, hivern i primavera, quan en general es rega poc. La indústria subvencionaria la perforació de pous artesianos, netejaria la Síquia instal·lant canonades de PVC per tota l'horta, substituiria els regs de terra amb una canonada general de gran capacitat paral·lela a la Síquia que connectaria amb tots els pous, instal·laria un reg de rajolí a totes les finques de la comunitat. La Petroquímica aniria estudiant i subvencionant, any rere any diferents projectes com la construcció de la bassa, reparacions,...

Durant els deu primers anys, de 1982 a 1992, les subvencions de la Refineria a la Comunitat de Regants, de forma directa o indirecta, van arribar a la quantitat de 250.000.000 de pessetes. De 1993 a 2013 les aportacions van disminuir de forma considerable, encara que la quantitat aproximada va sumar uns 25.000.000 de ptes. i justificava el manteniment de la Comunitat, mentre que els deu anys primers van ser

inversions a tota l'horta. En total, unes 200 ha conreades fonamentalment d'avellaners, que abans de l'actual trencadissa de les esmentades obres d'infraestructures era el que es regava. Actualment, Repsol continua subvencionant part del manteniment de l'Entitat.

Com anècdota, exposaré un fet de fa molts anys que encara persisteix a l'actualitat. Als anys 60, abans de la industrialització de la zona, quan només érem un poble rural amb una població aproximada de 2.500 habitants estic segur, encara que no dispo de dades, que Constantí no era el municipi més pobre de Catalunya.

Al voltant dels anys 80 va sortir publicat a la premsa que Constantí era el municipi on els habitants tenien la renda per càpita més baixa de Catalunya, mentre que Lloret de Mar la més alta.

Aleshores jo formava part de l'Ajuntament com a regidor i, el sr. Batlle, em designà per acompanyar a tres periodistes de Barcelona que feien un estudi per comprovar aquelles dades publicades.

Després de tot un matí visitant el poble i part del terme, tragueren la conclusió que Constantí no era tan pobre ni Lloret tan ric. Van comentar que tot depenia dels articles emprats per fer els càlculs, que en aquell cas eren línies telefòniques instal·lades, quilos d'escombraries recollits, i d'altres productes.

Faig aquest comentari perquè no fa gaire va tornar a sortir publicat que Constantí seguia sent el poble més pobre. O sigui que llavors la indústria no va enriquir la població sinó el contrari, la va empobrir i, a hores d'ara, seguim igual?. En total, tot és molt relatiu.

Finalment, per cloure la història d'aquesta Entitat anomenada la Síquia, només cal dir que no hi ha res nou sota el sol.

Països, pobles, gran empreses, petites empreses, entitats de totes menes, famílies i fins i tot persones normals i corrents, que han tingut la sort d'envellir molts anys, les han vist de tots colors a l'hora de fer front a les exigències del progrés.

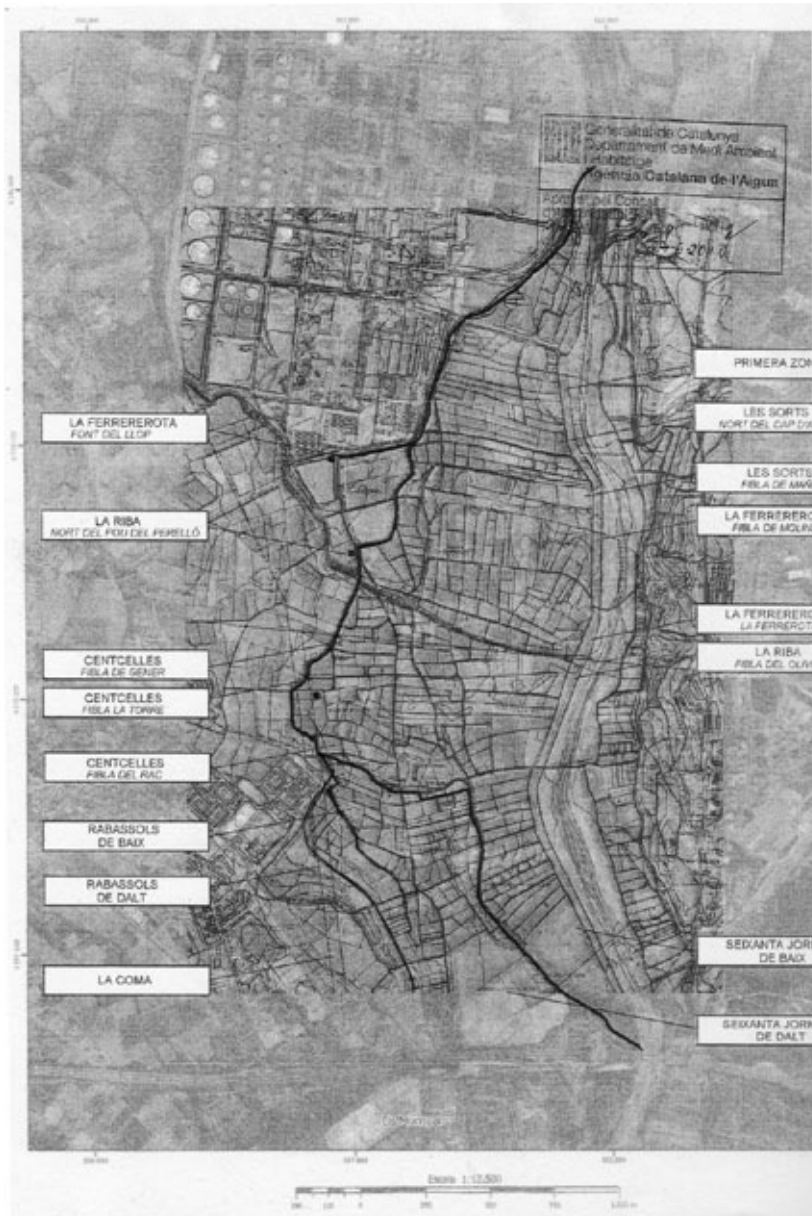
Confrontacions internes i externes, situacions econòmicament difícils i de molta bonança, problemes de salut i de plenitud física; hi ha d'haver de tot.

Per acabar, una sèrie de circumstàncies que en principi no es tenien previstes: molt bona part del que creies un èxit se'n va a norris, no sabem allí on som ni com acabarem.

Sobre els diners, sempre s'ha dit que no fan la felicitat, però en determinats moments força ajuden.

Veritat que aquesta Entitat és un mirall de la mateixa vida? Doncs per molts anys!.

11. DOCUMENTACIÓ

Plànol de situació de les zones o partides que formen l'àmbit territorial de la Comunitat i fan referència a la situació de les finques en relació al polígon i parcel·la.

"Comunitat de Regants de les Hortes del Riu Francolí a Const "La Siquia" Full: 1
 Padró d'usuaris: Llista del reg (son membres de la Comunitat tots els que tenen Títols).

PARTIDA: PRIMERA ZONA					NORD DEL CAP DAMUNT					
Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Títols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	REPSOL		7	23-24-25-26-130	35					

PARTIDA: LES SORTS					NORD DEL CAP DAMUNT					
Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Títols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	PAPIOL LLADÓ	JOAN	7	27	3					
	GOLORONS DOMENECH	M ^a . DOLORS	7	29	5					
	LLADÓ JOVÉ	ANGEL	7	32	2					
	PAPIOL LLADÓ	JOAN	7	33	2					
M97	ADSERIAS BES	LLUISA	7	35	1					
	NICOLAU CERDA	M ^a . TERESA	7	36	1					
	ROIG ALASÀ	JOAN	7	134	3					
	ROIG GASOL	SEBASTIA	7	37	3					
	PALAU RIQUE	PERE	7	28	1					
	CASA BRUNET, S.L.		7	34-38	22					

PARTIDA: LES SORTS					FIBLA DE MÀNE					
Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Títols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	GONZALEZ ALEZA	VICENTE	7	40-55-56	4					
	ROVIRA ROIG	SALVADOR	7	41-53	3					
	VIRGILI SERRAHIMA	ENRIQUETA	7	54	2					
	ROVIRA SANCHEZ	JOSE	7	61	1					
	ROA GARCIA	JUAN	7	140	1					
	TORRENTS MARSAL	JOSEP M ^a	7	59	3					
	SEGUE MESADO	PETRA	7	60-149	3					
	SANZ MARTORELL	PERE	7	63-64	4					
	QUERALT GAVALDÀ	JOSEP M ^a	7	78	3					
	PALAU VIDAL	JOSEP M ^a	7	79	3					
	ESTEVE QUEROLT	JOSEP	7	42	2					
	MARSAL SANAHUJA	RAMON	7	52	3					
	CURULL PLANA	JOSEP M ^a	7	62	2					
	GAVALDÀ PINENT	ANTONIA	7	43	2					
	BUYO ESCARRE	JOSEP	7	50-51	1					
	PASCUAL ADSERIAS	JOAN	7	44	3					
	LOBATO MORENO	JOSE	7	46-47-48-19	2					
M97	ROIG PINTALLVA	LLUIS	7	45	2					
M97	ARQUEBISBAT DE TARRAGONA		7	69	1					
M97	MARTI FERRAN	ISIDRO	7	66B	1					
M97	TORRENTS MARTORELL	LLUIS	7	70	1					
	JIMENEZ MALDONADO	JOSE	7	145	1					
	MOLNE REIG	M ^a . ROSA	7	68	2					
	FONT CATÀ	ANTON	7	66	2					
	FORTUNY GRAS	JOAN	7	71	5					
	CASTELLVI LABRÚS	M ^a . DOLORS	7	67	4					
	QUERALT GAVALDÀ	JOSEP M ^a	7	129	1					
	CASA BRUNET, S.L.		7	77	3					
	DE LA FUENTE MARTIN	EMILIANO	7	73-72	4					
	DE LA FUENTE MARTIN	EMILIANO	7	74	3					

Generalitat de Catalunya
 Departament de Medi Ambient
 i Habitatge
 Agència Catalana de l'Aigua

Aprovat pel Consell
 d'Administració en la
 sessió núm. 130
 del dia 29-6-2010

El Secretari del Consell

Padró d'usuaris del reg que s'utilitza per al repartiment ordenat de l'aigua amb referència de la zona o partida, polígon i parcel·la dels plànols utilitzats per la Comunitat.

PARTIDA: LA FERREROTA

FONT DEL LLOB

Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Titols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	PAPIOL BRULLES	PERE	7	58	4					
	PLANA MONNÉ	GERMANES	7	6	8					

PARTIDA: LA FERREROTA

FIBLA DE MOLINS

Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Titols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	DIAZ QUERALT	JUAN JISE	7	124	2					
	DE LA FUENTE MARTIN	EMILIANO	7	88-89	5					
M97	DE LA FUENTE MARTIN	EMILIANO	7	90	1					
	PEDRET TORRENTS	TOMAS	7	91-139-92	2					
	DE LA FUENTE MARTIN	EMILIANO	7	87	2					
	DE LA FUENTE MARTIN	EMILIANO	7	85-86-148	2					
	PATO DE LA FUENTE	MERCEDES	7	84-153-157	7					
	PATO DE LA FUENTE	MERCEDES	7	147	2					
	DE LA FUENTE GARCIA	ISIDORO	7	95-96-131	7					
	PEDRET TORRENTS	JOAN Mª	7	144	4					
	CANOSA OGANDO	VICTOR	7	158	2					
	GIBERT COLL	JOSEP Mª	7	150-155	6					
	GIBERT COLL	JOSEP Mª	7	82-137-138-143	5					
	SABATE SANS	JOSEP Mª	7	97	3					
M97	CASARES AROUJELLADA	Mª CARMÉ	7	81-154	5					
	RUFÍ GINE	ROBERT	7	100	1					
	ROIG FONT	JOSEFA	7	101	3					
	PEÑUELAS MOYA	JULIAN	7	99-96	2					
	ESTILLES BOFARULL	TERESA	7	102	2					
	BERGADA PAPIOL	Mª CARMÉ	7	103	3					
	RAVELL MARTI	RAFAEL	7	106	3					
	SABATE JUNCOSA	ANTON	7	105-107-104	4					
M97	ESPAÑOL RAS	JOSEP Mª	7	109-110	8					
M97	PUNYED LLOBERAS / Joan M	MERCEDES	7	108	3					
M97	ESPAÑOL RAS	JOSEP Mª	7	106C	1					
	TORRENS MARTORELL	JOAN Mª	7	80	8					
	DE LA FUENTE MARTIN	EMILIANO	7	76-128	2					
	DE LA FUENTE MARTIN	EMILIANO	7	74	3					
	OLLE FERRE	JOSEP PERE	7	146	2					
	CERDA ROSELLO	JOSEP Mª	7	75-136	5					

Aprobada per el Consell d'Administració en la sessió núm. 139 del dia 27-6-2017
 El Secretari de l'Agència Catalana de l'Aigua

PARTIDA: LA FERREROTA

LA FREROTA

Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Titols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
NO	ALASA ESCARDO	JOSEP	7	1	1					
	RIVALT SOLANES	PAU	7	5-121-122-93-94	18					
	BLADE MOLLUNA	ROSITA	7	123	3					
	OLLE FERRE	JOSEP PERE	7	120	2					
	FERRE SOLE	PERE	7	151	2					
	FONT MALAPEIRA	JOAN	7	118-116	7					
	ALASA ESCARDÓ	PILAR	7	117	3					
	GAVALDÀ PAPIOL	PERE	7	132-115	5					
	BOFARULL ROIG	OBDÚLIA	7	133	1					
	BERGADA PAPIOL	JOSEP	7	112-114	8					
M97	ROIG PINTALLUVA	LLUIS	7	113	2					
	VALLVÉ FABREGAT	JOSEPA	7	111	2					

PARTIDA: LA RIBA

NORD DEL POU DEL PERRELLÓ - Pont de les Caixes

Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Titols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	PLANA GIL	MARIA	6	4	14+2					
	ALASÀ ESCARDÓ	JOSEP	6	3	2					
	FONT PLANA	RAUL	32	36-34	4					
	GAVALDÀ PAPIOL	PERE	32	37	2					
	ALEGRET MARTORELL	JOSEP M.	32	28-29	4					

PARTIDA: LA RIBA

FIBLA DE L'OLIVE

Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Titols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	PLANA MONNÉ	GERMANES	32	40	2					
	PLANA MONNÉ	GERMANES	32	38-39	2					
	RIBAS MORLÀ (J.M. SABAT)	ESTER	32	41	2					
	ROIG BRULLES	DOLORS	8	5-6	2,5					
	FERRÁN VALLÉS	M. TERESA	8	1-2-3-4	2					
	VILA MARTORELL	SEBASTIA	8	40	2					
M97	MADUELL ESCARDÓ	ANTON	8	53	1					
	VIVES MAÑE	ROSA	8	39-56	3					
	ALBERT RICO	LEANDRE	8	54-8	2					
	DE LA FUENTE GARCIA	ISIDORO	8	41	3					
	SOLE GAVALDÀ	ANTONIO	8	7	3					
	RAMIREZ MORENO	FRANCISCO	8	9	2					
	MARSAL SANAHUJA	RAMON	8	11	2					
	PAPIOL SORDE	JOAN	8	12-52	8					
	NICOLAU RIVALT	JOSEP	8	61	6					
	SALES MAÑE	PERE JOAN	8	10	2					
	NICOLAU CERDA	M. TERESA	8	42	1					
	ROVIRA ROIG	ADRIA	8	43	3					
	PAPIOL LLADÓ	M. ROSA	8	13	6					
	PAPIOL SORDE	JOAN	8	14	4					
	DE LA FUENTE GARCIA	ISIDORO	8	45	3					
	DE LA FUENTE GARCIA	ISIDORO	8	15	5					
	VIDAL VIDAL	ANTON M.	8	16	6					
	SOLE SANROMA	CONCEPCION	8	17	7					
	RISCOS LOPEZ	FRANCISCO	8	50 A	1					
	BOFARULL FERRER	ROSALIA	8	50 B	2					
	PLANA GIL	MARIA	8	20	2					
	CURULL MIR	SEBASTIAN	8	21	1					
	MONCUNILL GAS	JOAQUIN	8	58	1					
	ALGAR GUARDIA	RAFAEL	8	24	8					

Departament de Medi Ambient
 Agència Catalana de l'Aigua
 Aprobada pel Consell d'Administració en la sessió núm. 138 del dia 09.02.2010
 Secretari de Consells

PARTIDA: CENTCELLES

FIBLA DE GENER

Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Títols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	PLANA MONNE	GERMANES	32	100-42-43	13					
	CERDA FONT	JOSEP M ^a	32	101-44	4					
	GAVALDÀ PAPIOL	CLIMENT	32	93-95	3					
	RODRIGUEZ TORRENTS	MARIA	32	84	2					
M97	MOLNE MARTORELL	JORDI	32	84	2					
	SOLE	RAFEL	32	86	3					
	OLLE FERRE	JOSEP PERE	32	82	2					
	CERDA FONT	DOLORS	32	83	2					
	GÜELL TOMAS	JAUME	32	85	2					
	PASCUAL ADSERIAS	JOAN	32	45	2					
	CERDA FONT	JOSEP M ^a	32	47	2					
	GENS FONT	LLUIS	32	46	2					
	SOLE FERRÉ	RAFEL	32	48	2					
	PEREZ PAVON	GREGORIO	32	49	1					
	ALEXANDRE FRANCO	ANGEL	8	38	3					
	PASCUAL MARTORELL	LLUIS M ^a	8	37	2					
	MARSAL SANAHUJA	RAMON	8	44	2					
	BOFARULL ALEGRET	SALVADOR	8	47	2					
	ALEXANDRE FRANCO	ANGEL	8	46	2					
	BOFARULL RIMBAU	ANA M ^a	8	39	3					
	PEREZ LOPEZ	BALTASAR	8	35	2					
	DIAZ QUERALT	JUAN JOSE	8	34	3					
	SOLE CERDÀ	M ^a CARMÉ	8	33-32	3					
M97	CARDENAS CACERES	CÀRMEN	8	28-27	2					
	MARTI FOIRTUNY	NURIA	8	29	1					
	AJUNTAMENT		8	50-25	2					
	RODRIGUEZ SANCHEZ	RICARDO	8	31	1					
	VALLVERDÚ MADUCELL	MARIA	8	30-49-51	3					
	DE LA FUENTE MARTIN	INES	8	48	2					

PARTIDA: CENTCELLES

FIBLA DE LA TORRE - Fibla de Xurro - Fibla Torrents

Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Títols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	PLANA MONNE	GERMANES	32	102	3					
	MARTORELL PUJOL	JOSEP	32	81-92	14					
	SALES MAÑE	PERE JOAN	32	91	4					
	TORRENTS ADSERIAS	FRANCESC	32	90	2					

PARTIDA: CENTCELLES

FIBLA DEL RAC

Marca	Cognoms	Nom	Polg.	Parcel·les	Títols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	VALDES MARTINEZ	BERNARDINO	32	60	1					
	CASA BRUNET, S.L.		32	59-88	4					
M97	PLANA ALEGRET	JOSEP M ^a	32	89	1					
	SANS ALASA	MARTA	32	57	2					
	ROIG RAFOLS	JOSEP M ^a	32	87	1					
M97	MASSO PAPIOL	SIMO	32	50-103	5					
	AJUNTAMENT		32	52-51-58-56-53-55	8					
	AJUNTAMENT		32	104						
	AJUNTAMENT - Centelles		8	26	6					

PARTIDA: RABASSOLS DE BAIX I SEIXANTA JORNALS DE DALT RABASSOLS I 60 JORNALS

Marca	Cognoms	Nom	Poig.	Parcel·les	Titols	Hores	Inici	Final	Inici	Final
	TORRENTS MARSAL	JORDI	11	11-12-68	6					
	ROIG BRULLAS	JOSEP M.	11	65-66-67-71	14					
	MARTORELL PUJOL	JOSEP	11	73	2					
	ROIG ROCA	PAU	11	73	3					
	BALLESTEROS LOZANO	DIEGO	11	70-9-74-15	4					
	TORRENTS MARSAL	JORDI	11	14	2					
	CORDERO RODRIGEZ	JOSE	11	13	2					
	SOLE BARRUFET	JOSEP M.	11	75	4					
	GAVALDA PAPIOL	CLIMENT	11	76	3					
M97	AULES MADUELL	PAU	11	17	1					
	PLANA MONNÉ	GERMANES	11	18	1					
	RIBAS MORLÀ	JOAN M.	11	16	2					
	CURULL PLANA	JOSEP M.	10	60	2					
	FERRÁN VALLÉS	M. TERESA	10	59	2					
	NOVELL ROVIRA	FRANCISCO	10	58	2					
	BIELSA INSA	VICENTE	10	61	1					
	PASTOR SANCHEZ	CARLOS	10	57	1					
	FONT MALAPEIRA	JOAN	10	63-64	2					
	RECIO LARIOS	MANUEL	10	51	1					
	SANCHEZ PRATS	FRANCISCO	10	50	1					
	RODRIGUEZ MACAYO	FERNANDO	10	49	3					
	BIELSA INSA	VICENTE	10	52	2					
	BIELSA INSA	VICENTE	10	54	1					
	GARCIA ANDRADE	ANTONIO	10	53	1					
	DIAZ QUERALT	JUAN JOSE	10	55-56	2					
	GARCIA AVILA	JOSE M.	10	78	1					
	ROVIRA ROIG	ADRIA	10	45-48-40	3					
	CASTRO SORIANO	GREGORIÓ	10	41	1					
	SOLE CENDRA	ROSA	10	46-43-42	3					
	IBERGALLARTU HERNANDEZ	VICENTE	10	47	2					
	DE LA FUENTE MARTIN	VENTURA	10	44	3					
	NAVARRO MARTI	OSCAR	10	37	2					
	NOGUERA FERNANDEZ	TOMAS	10	35	1					
	NOGUERA FERNANDEZ	TOMAS	10	77	1					
	ARIÑO ALCON	JOAQUIN	10	38	2					
	VALDIVIA MUÑOZ	MARTIN	10	86	3					
	TORRADO LORENZO	FERNANDO	10	88	1					
	ARIÑO ALCON	JOAQUIN	10	39	1					
	SOLE SENDRA	MARIA	10	36	2					
	SOLANAS MAGRIÑA	GERARDO	10	34-33	6					
M97	SALAS CAMBRA	PAU	10	31	1					
	ANGLES BLASCO	JORDI	10	76	1					
	PASCUAL ADSERIAS	JOAN	10	30	3					
	PLANA MONNÉ	GERMANES	10	32	2					
	GARRIGA TOST	M. CARMÉ	10	29	2					

Generalitat de Catalunya
 Departament de Medi Ambient
 i Habitatges
 Agència Catalana de Aigües
 Aprobat pel Consell
 d'Administració en la
 sessió núm. 119
 de data 09-6-2010
 El Secretari del Consell

PARTIDA: RABASSOLS DE DALT I SEIXANTA JORNALS DE BAIX RABASSOLS I 60 JORNALS

	VILA MARTORELL	SEBASTIA	10	2	4						
	ROIG ROCA	PAU	10	3	3						
	SOLE BARRUFET	JOSEP Mª.	10	4	3						
	MARTORELL BUSQUET	JOSEP Mª.	10	5	2						
	BLADE MARTINEZ	Mª.CARMEN	10	79	2						
	ROIG GÜELL	ANTONIA	10	6	2						
	MARTI FERRAN	JOSEP Mª.	10	8	2						
	MARTI FERRAN	MARIA	10	87	2						
M97	FRANQUES SANS	JOSEP	10	7	2						
M97	GIL GARRIGA	LLUIS	10	10	3						
	RIBOT CARDONA	JAUNE	10	9-11	8						
	BERGADA ESPAÑOL	JOSEP	10	85-12	3						
	FOLCH ROIG	JAUME	10	18	2						
	BERGADA ESPAÑOL	JOSEP	10	13	1						
M97	COLL ALEU	FELIU	10	81	1						
	ALASÀ SOLÉ (Vª Gibert)	Mª.CARME	10	14	1						
	REIG GARRIGA	JOSEP Mª.	10	15	1						
	MOLNE NICOLAU	AGUSTI	10	16	1						
	ADSERIAS GAVALDÀ	JOSÉ	10	17	1						
	ROIG BOFARULL	MAGDALENA	10	82-83-19-82	6						
	DE LA FUENTE GARCIA	ISIDORO	10	21	1.5						
	PLANA SOLE	Mª.DOLORS	10	23	4						
	FOLCH ROIG	JAUME	10	24-25	11						
	TORRENTS MARSAL	GERMANS	11	83-78	2						
	SOLE BARRUFET	JOSEP Mª.	11	82-81	2						
M97	BOFARULL GENE	ANTONIA	11	80	3						
	PLANA MONNE	JOSEP	11	77	12						
	COLL QUERALT	ROSA	11	21	1						
	QUEROLT GUIMERA	JOAN	11	20	1						
M97	TORRES MONTSERRAT	FERNANDO	11	28	3						
	MOLNE ROIG	Mª. ROSA	11	29	2						
M97	SAMANIEGO SANCHEZ	ANGEL	11	30	1						
M97	VOLTAS LACUEVA	JOSEP Mª.	11	24-23-22	4						
M97	ROIG ROSELLO	Mª. CARME	11	25	1						
M97	MARTORELL CASAS	TERESA	11	26	1						
M97	MARTORELL CASAS	TERESA	11	27	1						
M97	COMAPARK SA		11	82-31	10						
	GOMIS BANUS	JOSEP	11	32	3						
M97	RAMIREZ ESTEVEZ	ANTONIO	11	33	3						
	CERDA FONT	DOLORS	11	34-96	6						
M97	CLIMENT MERÉLO	JAUME	10	28-26	85						

Departament de Medi Ambient
 Agència Catalana de l'Aigua
 Aprobada pel Consell d'Administració en el sessió núm. 137 del dia 29.10.2010
 El Secretari del Consell

Agencia Tributaria
www.agenciatributaria.es

Delegación de TARRAGONA

Delegación de TARRAGONA
OFICINA DE GESTIÓN TRIBUTARIA
RB NOVA, 93
43071 TARRAGONA (TARRAGONA)
Tel. 977257000
Fax. 977244647

Nº de Remesa: 00009190244

9028010852 Nº Certificado: 0919024401488

COMUNIDAD DE REGANTES DE LAS HUERTAS DEL RIO FRANCOLI
LUGAR EN MUNICIPIO S/N
43120 CONSTANTI
TARRAGONA

COMUNICACIÓN DE TARJETA ACREDITATIVA DEL NÚMERO DE IDENTIFICACIÓN FISCAL (NIF)

Con esta comunicación se le envía la tarjeta acreditativa de su número de identificación fiscal (NIF), que figura en la parte inferior de este documento.

Este documento tiene plena validez para acreditar su número de identificación fiscal (NIF). Asimismo, si le resulta más cómodo, puede recortar la tarjeta que figura en la parte inferior y que posee los mismos efectos acreditativos que el documento completo.

La validez de las tarjetas acreditativas del NIF puede comprobarse en la página web de la Agencia Tributaria (www.agenciatributaria.es), accediendo a: Oficina Virtual / Otros Trámites / Certificaciones tributarias / Sin certificado de usuario / Comprobación de la autenticidad de las Tarjetas de Identificación Fiscal con código electrónico.

Recuerde que debe incluir su NIF en todos los documentos de naturaleza o con trascendencia tributaria que expida como consecuencia del desarrollo de su actividad, así como en todas las autoliquidaciones, declaraciones, comunicaciones o escritos que presente ante la Administración tributaria.

TARRAGONA, 12 de Noviembre de 2009
El Delegado de la A.E.A.T.

Luciano Alfonso Losada Suarez

		TARJETA DE IDENTIFICACIÓN FISCAL
MINISTERIO DE ECONOMÍA Y HACIENDA	Agencia Tributaria www.agenciatributaria.es	Número de Identificación Fiscal Definitivo
		Q4367051B
Denominación	COMUNIDAD DE REGANTES DE LAS HUERTAS DEL RIO FRANCOLI	
Razón Social		
Anagrama Comercial:		
Domicilio Social		
Domicilio Fiscal	LUGAR EN MUNICIPIO, S/N 43120 CONSTANTI - (TARRAGONA)	
Administración de la AEAT	43600 TARRAGONA	
Fecha N.I.F. Definitivo:	01-01-1980	
Código Electrónico:	55B094B3E96E9C26	

La autenticidad de este documento puede ser comprobada mediante el Código Seguro Verificación (603DC0FBC07E9C5A) en www.agenciatributaria.es

Targeta d'identificació fiscal.

MILLORA DELS RECURSOS DISPONIBLES PER A REGADIU AL MARGE DRET
DEL FRANCOLI 17.02.88

Dels estudis realitzats s'en despren un dèficit per abastament urbà i industrial de 40 Hm³/any al litoral tarragoní, que es resoldrà amb l'aportació des del delta de l'Ebre a l'estiu de 1989.

Per altra part, existeix un dèficit agrícola d'uns 35 Hm³/any al que s'ha buscat la solució amb els estudis de millora dels recursos disponibles per a regadiu al marge dret del Francolí.

La possibilitat de millorar l'aprofitament dels recursos locals, passa per aprofitar uns 17 Hm³/any del riu Francolí, regulant-los mitjançant embassaments.

Els embassaments subterranis importants a la zona estan sobre-exploitats i no ofereixen garantia com a reserva de cabals, per tant s'han d'aprofitar nous embassaments que tinguin un control més asequible. Per una altra part, existeixen 4 Hm³ d'embassament en basses fets pels pagesos al marge dret del Francolí, als quals convé preparar la infraestructura necessària per a portar-hi les aigües sobrants del riu. Així mateix es poden construir petits embassaments, d'uns 5 Hm³ de capacitat total, a les valls del riu Brugent, Glorieta i riera de Vilallonga, si les condicions geològiques no resulten desfavorables, qüestió que s'haurà de definir en els avant-projectes previstos.

Estudi de la millora dels recursos disponibles per a regadiu al marge dret del Francolí (17-08-1988).

Finalment existeix la possibilitat de reutilitzar al voltant d'un 50% de les aigües de l'Ebre que arriben a la zona, la qual cosa suposaria de l'ordre de 20 Hm³/any a través de la depuradora de Reus i de la depuradora de Tarragona, principalment.

La conclusió és que cal començar a preparar la infraestructura necessària, que consisteix en fer els avant-projectes de pantans al Brugent, Glorieta i Riera de Vilallonga, que es podran realitzar durant 1988, així com la infraestructura d'alimentació de les basses existents, i consistent en un canal de derivació i xarxa d'alimentació de les basses i per part de la Junta de Sanejament, el projecte de depuradora de Tarragona amb l'emissari que Francolí amunt, pugui retornar les aigües reutilitzables.

Finalment, hi ha un altre punt important que és l'organitzatiu de l'entitat encarregada de la titularitat i coordinació i explotació d'aquestes obres.

Simultàneament a la confecció dels projectes, els pagesos hauran d'organitzar una Comunitat General de Regants, que agrupi les Comunitats actuals, S.A.T. i demés regants, que sense perdre la seva pròpia personalitat puguin formar part de l'organització conjunta, amb els Estatuts que regulin les seves relacions.

Barcelona, 17 febrer 1988

